Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 112. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 17-го ТРАВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, MAY 17, 1977 No. 112. VOL. LXXXIV.

Урочисто відзначено 35-річчя хіротонії Владики Мстислава

Савт Бавнд Брук, Н. Дж. — З нагоди 36-річниці єпископської хіротонії Преосв. Митрополита Української Православної Церкви Владики Мстислава, тут відбулося врочисте відзначення цієї знаменної події. В суботу, 14-го травня ц. р., о год. 9-ій вранці Службу Божу в Церкві-Пам'ятнику в Савт Бавнд Бруку відправив декан семинарії св. Софії о. Франко Істочин в асисті семинарійних отців Анатолія Ситника, Василя Іващука, Якова Нортона та Богослужбовій прислузі всіх семинаристів. Молебень за здоров'я Ювілята відправив настоятель Церкви-Пам'ятника о. протопресв. Павло Фалько в асисті голови Консисторії о. Артема Селепини. З цієї нагоди семинарія вислала також Владиці Митрополитові до Европи гратуляційну телеграму, в якій підкреслено історичне значення ідеї Ювілята в напрямку створення нової кузні священичих кадрів Української Православної Церкви в З'єднаних Стейтах Америки.

Достойний Ювілят був рукоположений в єпископський сан, з благословення Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Полікарпа, Владиками Никонором та Ігорем в 1942-му році в Святоандріївському Соборі в Києві. З переїздом до З'єднаних Стейтів Америки та об'єднанням двох віток Української Православної Церкви в ЗСА в 1950-му році починається багатогранний творчий труд Владики Митрополита Мстислава в центрі Української Православної Церкви в Савт Бавнд Бруку.

Владика Митрополит Мстислав

Акція розбудови Українського Екзархату в Арґентині

Буенос Айрес. (М.Д.) — Екзархат Українців Католиків в Аргентині, що має за собою вже дев'ять років існування, започаткував цього року новий період своєї посиленої діяльности, створюючи при Катедрі Семінарію для посилення акції покликань серед наших молодих поколінь. До новоствореної Семінарії зголосилося вже 15 семінаристів, які не тільки вчаться богословських наук, але також практикують їх в катедральному храмі, прислугуючи по-черзі до всіх церковних відправ.

Започаткована акція здобуття молоді для священичих покликань продовжується по всіх провінціях та приймається семінаристів до гуртожитку, призвичаюючи їх до праці і служінні Церкві, що виконують вони під належним доглядом та контролею. Для заохочення та поширення цих заходів започатковано також побудову відповідної семінарської оселі, будову якої, враз із каплицею, започатковано вже в місцевості Больсон, провінції Ріо Негро, що уважається одним із передових туристично-вакаційних осередків з лагідним кліматом та надзвичайно гарних краєвидів.

В Ню Йорку відбулася Конференція голів Окружних Управ Союзу Українок Америки

Ню Йорк (М.С.) — В суботу і неділю, 14 і 15-го травня ц.р., відбулася тут в домівці СУА Конференція голів Окружних Управ СУА, в якій взяли участь Екзекутива СУА, голови усіх 9 Округ СУА, дві референтки та редакторка журналу „Наше Життя".

Конференцією проводила голова СУА Іванна Рожанковська, яка з'ясувала завдання, що їх намітила Екзекутива на останній рік каденції.

Темою нарад були організаційні справи. Про пляни і методи приєднання членства на 1977/78 р. говорила Ірина Кіндрачук, організаційна референтка СУА. Христя Навроцька, заступниця голови СУА, дала підсумки Окружних З'їздів та звітувала з праці Комісії Відзначень Відділів, яку вона очолювала. Поля Книш, фінансова секретарка дала огляд фінансової господарки Відділів СУА, а Марія Савчак, кореспонденційна секретарка, звітувала про Український Музей за час від його заснування, тобто від 3-го жовтня 1976 р. по кінець квітня 1977 р. Марія Томоруг, голова Конвенційного Комітету, познайомила приявних з плянами програми 18-ої Конвенції СУА, що відбудеться при кінці травня 1978 р. в Ню Йорку.

В суботу, 14-го травня, зібрані відвідали Український Музей. В залі СУА-УККА відбулася святочна вечеря, в часі якої культурно-освітня референтка СУА Любов Волинець дала доповідь про обрядове печиво, ілюструючи її прозірками.

Номінаційна комісія відбула в неділю підготовчі наради до 18-ої Конвенції СУА.

Відчитанням ухвал і рекомендацій закінчено Конференцію, в якій взяли участь голови таких Округ: Рома Дигдало — Детройт, Наталія Даниленко — Філядельфія, Леся Кіршак — Ню Йорк, Іванна Мартинець — Північний Ню Йорк, Ольга Гнатейко — Ню Джерзі, Марія Фаріон — Огайо, Марія Юзефович — Чікаґо, Лідія Фіцалович — Нова Англія, Дозя Кушнір — Південний Ню Йорк. Участь взяли також: Леся Різник, заступниця голови СУА, Любослава Шандра, заступниця голови, Оля Ставнича, заступниця голови, Евфрозина Мартинець, протоколярна секретарка, Ірена Комар, касирка, Ольга Муссаковська, голова Контрольної комісії, Уляна Любович, редакторка „Нашого Життя".

ВИСТАВКА В ЧІКАҐО

Заходами 29-го Відділу СУА в Чікаго відбудеться малярська виставка мистця Яра Плавюка 20, 21 і 22 травня в ґалерії „Леви". Яро Плавюк народжений на Гуцульщині, в містечку Кути, студіював в Інсбруці Австрія, та в Парижі. Свою першу індивідуальну виставку мав у Парижі в 1968 році. Виставка почнеться о год. 8-ій вечора в п'ятницю, 20-го травня, із вступним словом мгр Зірки Цимбалісти.

СТАБІЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВ ЗАЛЕЖНА ВІД ПОШАНУВАННЯ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ — КАЖЕ ВЕНС

Тегеран. — Промовляючи в суботу, 14-го травня, на 24-ій конференції держав Центральної Організації (ЦЕНТО), до якої належить Британія, Іран, Туреччина і Пакістан, а ЗСА є „приязним спостерігачем", державний секретар Сайрус Венс заявив, що стабільність будь-якої держави остаточно залежна від пошанування нею людських прав, а не від придушення прав громадян, щоб позбутися опозиції. Зазначаючи, що питання людських прав є „центральним складником" закордонної політики ЗСА, Венс сказав, що раніше чи пізніше „розвиток, добробут і стабільність" будь-якої країни залежатимуть від того, чи та держава зможе задовольнити аспірації своїх громадян щодо людських прав. Він теж сказав, що ніяка країна не може успішно протиставитися загрозі із зовні, якщо внутрішня політика цієї країни не є базована на „політичній та економічній справедливості".

Центральна Організація (ЦЕНТО) була створена в 1950-их роках, і метою її є протиставитися можливій комуністичній агресії. Хоча ця організація не представляє собою такої потуги як Північно-Атлантійський Союз (НАТО), то все одно відбиває регулярні конференції, на яких обговорюється спільні оборонні та інші проблеми.

Секретар Венс прибув до Тегерану ще минулого четверга, відбув нараду з представниками іранського уряду та взяв участь у нарадах ЦЕНТО. В неділю, 15-го травня, він відлетів до Женеви, де нараджувався із Полом Варнкі, головним представником ЗСА у переговорах із Совєтським Союзом щодо нового договору відносно обмеження стратегічної атомової зброї. Варнкі вже кілька днів переговорює з представником СССР, Владіміром Сємйоновим, а в середу, 18-го травня, до Женеви має прибути совєтський міністер закордонних справ Андрей Ґромико, щоб продовжувати переговори з Венсом. Державний секретар заявив, що американська делеґація представить ті самі пропозиції щодо атомового розброєння, які Москва відкинула в кінці березня, але натякнув, що „існує можливість компромісу". Коментатори твердять, що запляновані наради Венса з Ґромиком — це гільки ще один крок в довгому процесі і тому не треба надіятися, що дійде до остаточного порозуміння щодо нового договору.

В неділю, 15-го травня, учасники конференції ЦЕНТО оприлюднили спільний комунікат, в якому заявили, що ЦЕНТО далі прикладатиме всіх зусиль, щоб запевнити безпеку і мир в районі східньої частини Середземного та Арабського морів.

Картер підписав законопроєкти щодо масового затруднення

Вашінгтон. — Минулої п'ятниці, 13-го травня, президент Джіммі Картер підписав два законопроєкти, які призначають значні суми грошей на створення програм масового затруднення, зокрема для робітників будівельної індустрії та молоді. Білий Дім твердить, що ці два закони спричиняться до створення біля одного мільйона нових затруднень, бо перший закон призначує 4 більйони долярів на розбудову шкільних будинків, бібліотек, ратушів тощо, а другий закон призначує 20 більйонів долярів на ряд інших програм масового затруднення.

Підписуючи ці закони, Президент заявив, що вони є важливою частиною його загальної економічної програми, але підкреслив, що для розв'язки всіх економічних проблем країни треба ще багато зусиль, а головно, співпраці всіх частин уряду і цілого населення ЗСА.

Розглядають можливість одного директора для всіх розвідчих аґенцій ЗСА

Вашінгтон. — Сенатська комісія для справ розвідки вже протягом цілого року розглядає пропозицію створити пост директора для всіх розвідчих агенцій ЗСА, бо хоча директор Центральної Розвідчої Агенції (Сі-Ай-Ей) має теж титул „директора Центральної Розвідки", то фактично він не має повновластей, які давали б йому права контролювати і координувати діяльність цілого ряду розвідчих аґенцій. Згадана Сенатська комісія плянує переводити переслухування, які мають на меті зробити розвідчий сектор більш ефективним.

СОВЄТИ ГОСТРО АТАКУЮТЬ КИТАЙ, НАЗИВАЮТЬ КИТАЙЦІВ ПАЛЯЧАМИ ВІЙНИ

Москва. — Совєтська преса, радіо, телебачення і зокрема пресова агенція ТАСС розпочали в суботу, 14-го травня ц. р. нову сильну, неперебірчиву і багатозначну пропагандивну кампанію проти Китайської Народної Республіки, закидаючи їй підготову до війни не тільки проти совєтського Союзу, але також проти країн Заходу. Газета „Правда", яка є органом ЦК КПСС, заявляє в довгому коментарі, що КНР є одинокою країною у світі, яка не підпорядковується загально прийнятим міжнародним правилам і їх не респектує. „Правда" при тому перестерігає Захід, що всяка військова допомога, переслана евентуально до Китаю, може бути в недалекому майбутньому вжита для розпалення нової світової війни. Московська газета критикує країни вільного світу, „які у своїй наївності думають, що їх не зачепить воєнний меч китайських мілітаристів". Виглядає, пише у газеті „Ню Йорк Таймс" Хрістофер Врен, що Совєтський Союз знову суґерує наближення Заходу до Совєтського Союзу у зв'язку з новою китайською „загрозою". Стаття в „Правді", як також інші познаки відновленої совєтської урядової пропаґанди проти Китайської Народної Республіки вказують, що СССР і Китай знайшлися знову на давніх позиціях, на яких вони стояли ще за життя китайського ватажка Мао Тсе-тунга і що Совєтському Союзові не вдалося зробити будь-якого поступу в переговорах з новими керівниками в Пекіні. Коментар в „Правді" віддзеркалює становище Політбюра, бо його, як завжди у таких випадках, підписав І. Александров, псевдонім вживаний для офіційного становища Компартії.

Совєтська відновлена пропаганда проти Китаю викликала здивування на Заході, бо від смерти Мао Москва майже не занимала становища до китайських справ, навпаки, були певні познаки злагоди і відпруження. „Правда" перестерігає також З'єднані Стейти Америки і Японію та інші індустріяльні країни, які готові співпрацювати з Китаєм і доставляти йому новочасну зброю, що така гра є дуже небезпечною на довшу мету. „Самий факт, — пише „Правда", що китайські реваншисти перестали атакувати тимчасово американських імперіялістів не означає, що вони почали вважати ЗСА і Японію своїми приятелями".

У зв'язку з відновою пропагандивної атаки СССР на Китай, яка розпочалася якраз в часі недалеких переговорів представників ЗСА і СССР в Женеві про скорочення стратегічної зброї, появились також коментарі офіційних чинників уряду ЗСА, які стверджують, що тепер Вашінгтонові буде легше нав'язати стосунки з обидвома країнами, бо обидві вони зацікавлені співпрацею із ЗСА і хотіли б оминути конфронтації з ними. При тому у Вашінгтоні стверджують, що теперішній стан у відношеннях СССР до Китаю передбачали вже раніше американські розвідчі органи, які звітували, що переговори прдставників СССР з новим головою Компартії Китаю Гуа Куо-фенґом не довели ніoccur

Секретар оборони Бровн бере участь в нарадах НАТО

Брюссель. — Секретар оборони Гарольд Бровн прибув у неділю, 15-го травня, до столиці Бельгії, щоб взяти участь в нарадах міністрів оборони держав Північно-Атлантійського Союзу (НАТО). Під час полету з Вашінгтону секретар Бровн і його дорадники заявили кореспондентам, що під час цієї конференції американська делегація старатиметься переконати европейських членів НАТО, щоб збільшили свої видатки на оборонні цілі з уваги на зростаючу військову силу держав Варшавського пакту, зокрема Совєтського Союзу. Бровн сказав, що уряд президента Джіммі Картера „затривожений" порівняльним послабленням військової сили НАТО в обличчі загрози з боку комуністичних держав. Він твердив, що як всі члени НАТО збільшать свої оборонні бюджети принаймні на кілька відсотків, то за 3-4 роки можна буде припинити постійне послаблення військової сили Заходу.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ В МІННЕСОТІ

Заходами Українського Конгресового Комітету, Відділ Міннесоти, намічено переведення Українського дня під гаслом „В обороні прав людини" — 12-го червня 1977 року в Міннегага парку в Міннеаполісі. Мистецька виставка і виставка книжок — від 12-ої год. дня. Офіційна частина з програмою від 2:00 год. дня.

В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Як уже багато разів інформовано, цього тижня відбувається у Вашінгтоні спеціяльна акція Українського Народного Союзу в обороні людських прав в Україні, у зв'язку з недалекою Београдською конференцією. Акція включає відвідини сенаторів і конгресменів та зустріч з ними під час прийняття, що його влаштовує сенатор Боб Дол в середу, 18-го травня, в год. 7-ій вечора в Капітолю в кімнаті ч. С 207. Головний Екзекутивний Комітет УНС закликає всіх, кому це тільки можливо, щоб у ці дні, зокрема в середу, 18-го травня, прибули до Вашінгтону та взяли участь у цій спеціяльній акції. Центральний інформаційний пункт у всіх справах цієї акції є в готелі Коммодор, тел. 628-2300.

Людські права були головною темою виступів сенатора Павла Юзика в Тексасі

Луббок, Тексас (Вол. Жила) — 28 і 29 квітня ц.р., сенатор Павло Юзик відвідав Тексас Тек університет в м. Луббоку. Це були для нього перші відвідини південнозахідньої частини Америки. Ця частина країни дуже сподобалася сенаторові Юзикові, зокрема її мешканці, що справили на гостя добре й приємне враження.

Безпосередньо після прилету сенатора з Фльориди до Луббоку зустріла його на аеропорті численна міська й університетська делегація на чолі з мейором міста п. Росм Бассом. Після короткого привітання, мейор вручив сенаторові документ почесного громадянства м. Луббоку. Зустріч була тепла й зробила приємне враження на всіх присутніх.

Під час пресової конференції, що відбулася на аеропорті, сенатор обширно розповів про оборону людських прав у Совєтському Союзі, а зокрема в Україні, де українські патріоти боряться не тільки за людські права, але за українську мову, культуру та за те, що вони почувають себе українцями. Сенатор окремо підкреслив значення Беоґрадської конференції, що відбудеться 15 червня ц.р. Ця конференція, на його думку, розглядатиме порушення людських прав, що були усталені Гельсінкськими угодами, як також військові втручання Совєтського Союзу в справи інших країн. Це підкреслення викликало низку запитів та послужило окремою темою для статей в місцевих часописах. Сенатор похвально висловився про становище президента Джіммі Картера в справі людських прав, підкресливши його щирість та докорінне значення його заяв для формування закордонної політики Америки.

Уривки з цієї пресової конференції були показані в п'ятницю під час дня на телебаченні, коли кожна з трьох місцевих станцій присвятила сенаторові коло п'ять хвилин часу. Коментатор на 11 каналі заявив, що боротьба за людські права, це справа великої ваги, від якої залежить мир в нутрі багатьох країн та співпраця поміж народами в цілому.

Сен. Павло Юзик

Увечері 28 квітня, сенатор Юзик виголосив в університеті обширну доповідь на тему „Боротьба за людські права в Совєтському Союзі". Ця доповідь, що тривала цілу годину, кинула багато світла на природу й характер совєтського режиму, совєтські „чистки", розходження в поглядах в після-сталінський період, демократизацію совєтського суспільства, наслідки совєтської інвазії Чехо-Словаччини, перші групи

(Закінчення на стор. 6-ій)

ПАНЕЛЬ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, Н. Й. — Комітет Оборони України при Об'єднаному Комітеті Українсько-Американських Організацій великого Ню Йорку влаштовує панель на тему: „Що можна зробити в обороні людських прав в Україні через ОН". Панель відбудеться в домі УККА, 203 Друга евеню, в п'ятницю, 20-го травня, починаючи в 7-ій годині вечора. Головним промовцем буде Гай Віггінс, американський дипломат, колишній головний дорадник американського амбасадора при ОН та колишній головний американський представник в Комісії людських прав при ОН. Г. Віггінс рівнож висвітлить „захалявний" фільм про релігійне переслідування в СССР. В панелі візьмуть участь Борис Потапенко з Українського Інформативного Бюра та Марта Степаняк-Кокольська.

Пластові Курені „Чорноморців" посвятили свої прапори

Ню Йорк. — Майже точно в річницю піднесення українських прапорів на кораблях Чорноморської Фльоти в 1918 році, в суботу, 7-го травня ц.р., на вітрильному кораблі „Пекінг" тут у причалі „Савт Рівер Сіпорт Мюзіюм", відбулася церемонія посвячення пластових прапорів 10-го Куреня Уладу Пластунів Сеньйорів та 25-го Куреня Уладу Старших Пластунів „Чорноморців". Вітрильний корабель „Пекінг", довжиною 377 стіп, був збудований в Німеччині в 1911-му році для німецької торговельної фльоти і протягом багатьох років плавав між портами Европи та Південної Америки, а вкінці був вишкільним вітрильником для моряків. Від 1975-го року стоїть він, як музейний експонат, у причалі в південній частині Ню Йорку.

Митр. прот. о. А. Селепина (зліва) та о. прот. Б.Ганушевський довершують акту посвячення прапорів „Чорноморців".

Посвячення довершили: митрофорний протоієрей о. Артемій Селепина, голова Консисторії УПЦ, в ЗСА і капелян Пласту, та о. протопресвітер Богдан Ганушевський, генеральний вікарій єпархії Вестмінстер у Британській Колюмбії і член Куреня „Чорноморці". Для цього посвячення вжили вони воду, привезену з Чорного Моря. На час посвячення корабель „Пекінг" перезвано символічно на лінійний командний корабель „Святий Юрій Побідоносець", з якого був даний наказ всім кораблям Української Чорноморської Фльоти підняти українські прапори в дні 29-го квітня 1918-ро року. Капітаном цього символічного корабля „Св. Юрій Побідоно-

(Закінчення на стор. 6-ій)

ЗАСЛУЖЕНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ

Джерзі Сити. — Між десятками жінок-секретарок Відділів та організаторок членів Українського Народного Союзу в минулому році до найбільш успішних і тим самим найбільш заслужених належить пані Квітка Стецюк, секретарка 25-го Відділу УНС при „Свободі". Приєднавши в минулому 1976-му році 34 члени, вона зайняла — після головної радної пані Анни Гарас, яка приєднала 36 членів — друге місце між усіма жінками-організаторками УНСоюзу в ЗСА і Канаді. Головний організатор Степан Гавриш, вручаючи пані Стецюк заслужене відзначення за організаційні успіхи (що й видно на фотознімці), зокрема підкреслив постійність організаційної праці і успіхів пані Стецюк, доказом чого може послужити факт, що вона вже 15-ий рік постійно відновляє своє членство в почесному Клюбі Заслужених Союзовців.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пропаганда і дійсність в СССР

Совєтські газети, журнали, радіо та інші засоби масової інформації чимраз частіше й настирливіше, очевидно за вказівками Політбюра і партійних наставників, займають становище до економічної кризи на Заході, а зокрема в З'єднаних Стейтах Америки, і твердять, що ніби то рівень життя в ЗСА з року на рік падає, американці мусять платити майже подвійну ціну за прожиток, велика частина населення голодує з недостачі відповідних засобів до життя, помешкання з'їдають три частини заробітньої платні, непропорційно підвищились ціни на автомашини, господарське приладдя, одяг, розваги і, очевидно, на прохарчування. При тому совєтські газети підкреслюють, що не краще стоять справи в інших капіталістичних державах Заходу. Совєтське агенство ,,Новості'', ТАСС і економічні журнали, які, до речі, користуються статистичними даними явно публікованими на Заході і доступними кожному, хто цікавиться економічними проблемами і господарським життям у вільних країнах, ні словом не згадують про основне, а саме, що із зростом цін в ,,капіталістичних країнах'' зростають також автоматично заробітки населення, які зросли, наприклад, в ЗСА і Канаді на 60-70, а в Західній Европі понад 70 відсотків, або й більше. В наслідок цього теперішня заробітна платня американського робітника становить сьогодні приблизно 700—800 долярів, західньонімецького 1.300—1.500 марок, англійського понад 200 фунтів, французького 2.250 франків і т. д., натомість платня совєтського робітника, помимо підвишки цін, й далі залишилася тією самою й пересічно держиться суми 100 рублів, що за совєтською офіційною ціною становить приблизно 150 американських долярів, але якщо йдеться про справжню покупну силу, то її не можна зрівняти й з 10-ма долярами. Статистичні дані, опрацьовані західніми спеціялістами, стверджують, що совєтський робітник все що потребує дві і пів години праці, щоб купити один кілограм м'яса (в ЗСА тільки 50 хвилин), три і пів години на один кілограм курятини (в ЗСА 26 хвилин), понад чотири години на один кілограм масла (в ЗСА 46 хвилин). Приклади можна б наводити в безконечність і тільки самими цифровими даними можна б докраю скомпромітувати розхвалювану совєтською пропагандою ,,соціялістичну систему життя''. Кожному бо на Заході відомо, що, наприклад, для вдержання 4-х членної родини на протязі одного тижня американський робітник потребує працювати не більше, як 18—20 годин, західньонімецький — 26, англійський — 30, а совєтський аж 64 години. Отже, йому не вистачає 40-годинної праці, потрібно двоє робітників для вдержання сім'ї.

Всі ці справи обіцяв наладнати генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв на ХХУ з'їзді партії, який плянував витратити мільярди рублів на житлове будівництво, охорону здоров'я, збільшення пенсій емеритам і зарплату робітникам. Старші особи в СССР, чи як їх називають совєтські газети у відношенні до пенсіонерів на Заході ,,забуте покоління'', живе таки в справжній нужді. Але, всі ці трафаретні пропаґандивні слова совєтського верховоди залишилися пустим звуком, або засохлим чорнилом на папері. А втім подібні обіцянки він робив також перед 9-ою п'ятирічкою, але в тоталітарній системі ніхто не посміє звернути на це уваги кремлівському ватажкові. Зрештою, кожному на Заході відомо, що в СССР постійно відчувається брак харчових продуктів, що імперія намагається вирівнювати закупами в капіталістичних ,,бідних'' країнах. Крім того, в СССР панує страшна клясова нерівність, економіку постійно контролює совєтська ,,нова кляса'' і тому більшість національних прибутків перекидається на озброєння, на підготову до війни, на поширення неспокоїв у світі, на підривні акції п'ятих колон, на вдержання люксусового життя упривілейованої кліки тощо.

Населення Совєтського Союзу давно вже пізнало і знає бездонну забріханість совєтської пропаганди. Пізнають її поступово вже й на Заході. Ми можемо багато дечого вчинити, щоб приспішити це пізнання совєтської правди і дійсности на Заході.

Григорій Васькович

УКРАЇНОЗНАВЧІ СТУДІЇ В МЮНХЕНІ

Зближається літо, а з ним пожвавлений туристичний рух. Велике число студіюючої молоді, користаючи з літніх ферій, залишить родинні сторони і виїде в далекі, незнані країни. Українську молодь Америки, Канади й Австралії притягає старий світ —Европа—з країною їхніх батьків і іншими европейськими країнами з великими культурними скарбами. Тут можна пізнати не тільки різні країни й народи, але також тисячолітні твори й пам'ятки людських надбань: історичних, наукових, мистецьких та ін.

Про країну батьків української молоді — Україну, яка шостий десяток літ примусово перебуває в рабовласницькому Совєтському Союзі, під диктатурою російських большевиків — не можна свобідно набути бажаних знань і без труднощів та перешкод пізнати красу природи, її історичні пам'ятки, мистецькі твори та інші духові надбання. Ворожий диктаторський режим робить перешкоди кожному відвідувачеві з західніх держав. Хто вступить на українську землю, з ним поводяться як із злочинцем, беручи під постійну обсервацію. В такій ситуації, річ ясна, пізнати край і нарід немає можливости. Тішилася молода людина їдучи з Америки до країни своїх батьків, що матиме змогу пізнати її краще ніж з оповідань, але зустрінувшись з дійсністю, стає повністю розчарована. Вона переконується, що вивчати українські справи не можна в Україні. Правдиві відомості про цю велику країну й багатомільйонний нарід можна дістати лише в навчальних осередках на еміграції.

Українці на чужині, об'єднані в політичних, громадських і культурних організаціях, пильно працювали протягом останніх 30 років, в різних країнах поселення, щоб зберегти і розвинути українську національну культуру і політичну думку та вірно інформувати вільний світ про український нарід, його проблеми і змагання. Тим способом українська еміграція допомагає українському народові в його змаганнях до самостійного державного життя. Проте, наш час відзначається більше ніж колинебудь досі зміною поколінь. В еміграційну українську спільноту вростає нове покоління, народжене й виховане вже на еміграції. Це покоління, через розсіяність еміграції, не завжди мало змогу отримати всебічне образування в головних ділянках українознавства, таких як мова, література, історія, економія, та користати з наукових, релігійних, мистецьких і інших культурних творів українського духа. Тому для української молоді на еміграції дуже корисно, під час літніх ферій, відвідати в Европі, в Баварській столиці Мюнхені, Високошкільні курси українознавства Українського Вільного Університету.

Програма курсів уложена так, щоб в короткім реченці, за три тижні, від 18 липня до 5 серпня ц. р., дати учасникам вибрані проблеми з літератури, історії, географії та інших ділянок, розглядаючи їх під аспектом культурного й політичного відродження українського народу. Намагання професорів УВУ іде в тому напрямі, щоб студіюючій молоді дати не тільки знання викладаного предмету, але також навчити застосовувати набуте знання у щоденному житті. Головна ціль така, щоб українські студенти могли, подібно як їх батьки, зрозуміти правду про положення українського народу та ширити цю правду серед тих народів, між якими їм приходиться жити і працювати. Побіч фахової праці, до якої приготовляється академічна молодь, вона в пізнішому житті матиме багато нагод і часу допомогти своєму народові, знаючи його потреби і цілі.

Перебираючи важливу місію, що її сповняли і сповняють батьки теперішньої молоді, нове покоління матиме велику життєву мету — допомогти українському народові здобути самостійну державу. Ця мета може здійснитися у недалекому майбутньому. Треба тільки взятися пильно до праці, наперед здобути потрібне знання, а потім допомогти реалізувати намічену ціль. Тому курси українознавства, що їх щороку організує Український Вільний Університет, мають неабияке значення. Батьки не повинні жалувати коштів, щоб уможливити своїм дітям взяти участь у цих Курсах. Наша молодь мусить пам'ятати, що правду про Україну можна пізнати сьогодні не в Україні, але в навчальних центрах на еміграції. Одним з таких навчальних центрів є Український Вільний Університет, до якого не трудно приїхати. Тому запрошуємо всіх, хто має намір відвідати цього року Европу, вписуватися на Курси українознавства і присвятити три тижні свого побуту в Европі для здобуття знань, які можуть придатися на ціле життя. Оплата курсів виносить 100.—нім. мар. Кошти прожитку коло 400.— н. м. Всі заінтересовані, що зголосяться на Курси українознавтства, отримають з УВУ вичерпні інформації. Кожний учасник цих курсів може безкоштовно відвідувати також інші виклади з програми літнього семестру й Педагогічних курсів УВУ. Адреса університету:

Ukrainische Freie Universität
Pienzenaurste, 15, München,
West Germany.

Програма Курсів Українознавства УВУ 1977 року:

Д-р К. Митрович (Париж): Сковорода як предвісник відродження;

Проф. д-р В. Янів (Мюнхен): Роля Шевченка на переломі двох діб історії України з інтерпретацією його поем;

Проф. д-р Г. Васькович (Мюнхен): Емський указ і розвиток української науки й шкільництва;

Д-р В. Косик (Париж): Чотири Універсали УНР на шляху до української національної держави;

Доц. д-р А. Жуковський (Париж): Від лінґвіциду до ґеноциду (виклад ілюстрований демографічним станом);

Проф. д-р Б. Осадчук (Берлін): Влада й опозиція в комуністичних країнах Східньої Европи;

Проф. д-р С. Чорній (Брокпорт, Н. Й.): Сучасний духовий спротив в українській літературі;

Проф. д-р Я. Гурський (ДеВітт, Н. Й.): Практичні вправи з української мови;

Проф. д-р М. Гоцій (Мюнхен): Відвідини пам'ятників Мюнхену.

Богдан Ю. Рабій

ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНІ ФЕСТИВАЛІ В ЮТИЦІ

Інтернаціональні фестивалі в Ютиці, Н. Й., мають вже свою традицію, яка до певної міри є пов'язана з життям українських молодечих організацій. Перші ,,фестивалі'' були зорганізовані ще у 1950-их роках Асоціяцією Християнської Молоді Америки. Вони відбувалися дещо у меншому розмірі, на малих сценах, у скромних приміщеннях, з участю лише декількох національних груп. Програми таких ,,фестивалів'' були звичайно обмежені до показу національної ноші, танку і співу. Зчасом згадана американська організація виключила зі своєї програми продовження таких етнічних концертів, бо вони не приносили їм запланованого прибутку. Слід згадати, що українська молодь Ютики була активно заангажована в таких імпрезах. Танцювальна група юного СУМА вже тоді гарно репрезентувала себе на Ютицьких сценах і гідно популяризувала наше ім'я і звичаї серед американців.

У 1960-их роках відбулося декілька етнічних концертів в Ютицькому коледжі, який призначив на це свої приміщення. Цікаво, що думка про відновлення таких імпрез зродилась тоді в інтернаціональному кружку, до якого належали наші студенти, члени СУМА і Пласту, і власне від них вийшла головна ініціятива.

В 1974-му році спонзорство ,,фестивалів'' перебрала на себе Американська Мистецька Рада Ню Йорку, що складається із доброчинних організацій, купецьких установ і приватних жертводавців. Фестивалі відбуваються тепер систематично кожної весни в найбільшій міській авдиторії, з побільшеною програмою і відповідно платним на це адміністративним персоналом. Плянуванням займається Комітет, створений з етнічних груп, який фактично діє без перерви цілий рік, вдержує контакти між виступаючими групами, одобрює пляни і проєкти. В цьому Комітеті ми маємо сталого нашого представника. Координацією української групи займається Конгресовий Комітет, що перебрав на себе цю відповідальність ще у 1974-му році.

Об'єднаними силами і жертвенною працею всіх українських парафій і членства УККА, СУМА, ООЧСУ, Пласту, СУА невеличка наша громада дійшла до гарних зовнішніх успіхів. Українська пісня, народний стрій, танок і кіоск повний преси, літератури, мистецьких експонатів та буфет стали невідлучною частиною фестивалю, про що й так гарно було вже зазначено в пресі, на телебаченні, в подяках Мистецької Ради і в загальному признанні захопленої публіки. Найкраще про це висловились пані Филипа Кеннеді, голова Екзекутиви Мистецької Ради, в дні 24-го квітня 1977 р. на телевізійному інтерв'ю, заявляючи, що ,,українці все найкраще підготовані, своїм мистецтвом і прекрасними строями завойовують залю''. На цій самій програмі виступила пластунка Катруся Ликтей і розказала про нашу участь в програмі.

Цьогорічний ,,фестиваль'' відбувся в суботу 30-го квітня і в неділю 1-го травня, з участю 17-ти національних груп, під прийнятою вже в Ютиці назвою: ,,Святкування Національностей''.

Ярмарки продовжувались між годинами 3-ою по полудні і 10-ою вечора. Мистецька програма відбувалася двічі кожного дня о год. 4:30 по полудні і в 7-ій вечора.

В мистецькій програмі танцювальна група СУМА і Пласту під проводом Христі Фалинської виконала три народні танки: ,,Гопака'', ,,Веснянку'' і ,,Запорожця''. Участь брали: Христя Фалинська, Катруся Ликтей, Христя Ликтей, Ліда Сенько, Галя Савинець, Богдан Рабарський, Андрій Ярмак, Петро Ярмак, Григорій Федорняк і Джеф Пекгам. Наші молоді виконали всі три танки дуже гарно, а головно ,,гопака'', в якому було багато сольових виходів.

Наш кіоск, нарівні з поляками і ливанцями, був найбільший на залі. Побудовою і улаштуванням кіоску займались Стефан Мельник і Василь Рабарський. Мистецький куток пань Материнського Кружка СУМА прекрасними вишивками і подушками забавляв нам багато відвідувачів, головно серед жіноцтва. Різьблені вироби і кераміка колекції пані Осипи Кропельницької доповняли виставку, яка була дуже вміло уложена тому, що не була перевантажена речами, а кожний експонат був доступний глядачеві. Там також містився куток української католицької парафії, про що подбав парох о. крилошанин Богдан Смик. Цей куток символізував наш обряд і пропагував будову українського Божого храму в Ютиці.

Куток української філателістики і нумізматики, під керуванням Михайла Войтовича, заохочував до нашого кіоску молодих і зааванзованих колекціонерів. Тут була дійсно гарна збірка наших державних грошей.

Великі написи в англійській мові: ,,Українські в'язні в Совєтськім Союзі'' — ,,Не дайте їм умерти'' і портрети наших дисидентів прикрашували головну стіну пресового і літературного кутка ООЧСУ і УККА, під керуванням Осипа Ліщинського. Тут було доволі летючок в англійській мові про Україну, її історію, культуру, традиції, теперішні переслідування і арешти, англомовна українська преса і найновіші видання книжок. На столі лежав вже заздалегідь приготований протестний лист Ютицького УККА до Конгресу ЗСА, на який інж. Ярослав Яцковський, пані проф. Я. Томич й інж. П. Ярмак пильно збирали підписи заінтересованих відвідувачів. Нам треба вповні одобрити цю акцію УККА і ООЧСУ, що не жалували деяких коштів, а саме тепер, в році ,,Прав Людини'', використали вигідну ситуацію і збільшили нашу політичну пропаганду серед американців.

Екзотичні страви чужинців ніяк не перешкоджали буфетові Материнського Кружка СУМА. Часто можна було почути в прохожій юрбі слова ,,ходім до українців з'їсти щось солідне''. В нашій кухні під зарядом пань: О. Мельник, Р. Рабарської, З. Пашлавської, М. Івасів, Л. Пекгам, Д. Пилипчук, Ф. Сенько, М. Вігак, М. Кучери, М. Савинець, І. Сенько і Н. Фалинської, можна було дістати пиріжки, крихкі тістечка, медівнички, хрусти, пампушки, сирник, овочеве тісто, різні торти, квашену капусту з ковбасою, пироги і напитки.

Фестиваль відбувся з успіхом для всіх етнічних груп, а зокрема для нас. Біля 15,000 осіб відвідало дводневі святкування, майже потрійний приріст публіки в останніх 4-ох роках. Ці числа вказують, що ентузіязм і зацікавлення імпрезою в Ютиці продовжується, тому напевно такі імпрези будуть повторені в будучому. Однак, нам треба застановитися чи не збільшити український фестивальний комітет додатковими силами нашої молоді, роздати їм важливіші функції, а тим самим облегшити працю дорослих. Такі імпрези притягають молодь до активної громадської участи і відповідальности, виплекують у нашої молоді більше заінтересування і замилування до нашого мистецтва, культури і дають їй можливість погордитись надбаннями своїх батьків.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ РАЗ ПРО ЖИДІВ ТА ЄВРЕЇВ

Як результат поширення контактів між українською еміграцією та Батьківщиною, питання легітимности цих двох термінів час від часу викликає дискусії на сторінках преси. Крім емоційних доказів, наводяться також історичні документи, зокрема, постанови уряду УНР та інші.

Не вважаючи, що мені вдасться вирішити це питання остаточно, хочу, проте, нагадати деякі об'єктивні факти.

По-перше, термін ,,єврей'' настільки ж російський, як і український, бо прийшов до нас разом із першими книгами Біблії ще в часи християнізації. Хто уважно слухав церковну службу старослов'янською мовою, той дуже добре про це знає.

Термін ,,жид'' набув у нас деякої легітимности в період тривалих контактів нашої мови з мовою польською, але ніколи цей термін не був абсолютно нейтральним: завжди він вживався з відтінком іронії, рідше - співчуття. Це по-друге.

По-третє, існує в етнографії таке важливе поняття, як самоназва: тобто, назва народу, яку він сам для себе хоче. Нам українцям, дуже добре відомо, як це важливо для нормальних міжнаціональних контактів. Всі українські євреї бажають називатись евреями, тому що історично склалося так, що це слово не несе на собі негативного емоційного навантаження. Тому зайвим є переконувати новоприбулих емігрантів з України, що такі вирази, як, наприклад, ,,зажидівлення торгівлі'', або ж: ,,Це такий хлопець, що і жида пережидить'', — це всього-навсього компліменти, а не прояви дискримінації.

Нашим еміграційним газетам та журналам варто погодитись з цим фактом сучасної української літературної мови.

М. Кирилюк
Кембридж, Масс.

Омелян Пріцак

НЕКРОЛОГ ІЗ ПОСТСКРИПТУМОМ

(,,Історичні джерела та їх використання", Видавництво ,,Наукова Думка'', Київ, 1964-1972. Томи I-VII.)

II

Із закінченням видавання ІДжВ і інших подібних публікацій 12) зникли останні залишки окремої української науки. Тисяча років української історії від десятого століття до 1917 р. знову стала виключною цариною російської науки. Українські історики тепер мусять обмежуватися темами, зв'язаними з Українською Радянською Соціялістичною Республікою, тобто періодом після 1917р., але, найкраще т. зв. ,,Великою вітчизняною війною 1941 — 1945рр.'' і післяхрущовською ерою. 13. Коли українські історики пишуть про інші періоди української історії у всесоюзних журналах в російській мові, як, наприклад, ,,Вопросы истории'', ці періоди, очевидно, ідентифікуються з російською, а не з українською історією.

Одинокими позитивними досягненнями в історіографії, що залишилися після ери Шелеста і ліквідації ІДжВ, є чотири інституції, створені для сприяння дослідженню джерел і плекання допоміжних історичних дисциплін. Це: 1). семінар для спеціяльних історичних дисциплін при Центральному державному історичному архіві у Львові; 14) 2) Відділ історіографії і дослідження джерел при Академії наук УРСР в Києві; 15) 3) катедраархівних студій і спеціяльних історіографічних дисциплін Київського університету; 16) 4) катедра історіографії і допоміжних історичних дисциплін Харківського університету, якою керує Ісая Львович Шерман (нар. 1912).

Коротке життя ІДжВ відображує досягнення і недоліки радянської української історичної науки в періоді 1964—1972рр. Тому, що матеріяли, подані в статтях ІДжВ, важливі для майбутнього розвитку українських студій, варто тут подати систематичний огляд семи томів журналу. Покажчики тем і імен авторів додано до цієї рецензії.х). Цей некролог допоможе зробити висліди дослідів співробітників ІДжВ більш доступними для західніх читачів.

x x x

II

З практичних міркувань цей огляд статтей в ІДжВ поділено на двадцять п'ять відділів, з яких більшість відповідає поодиноким ділянкам дослідів джерел і допоміжних історичних дисциплін. Але деякі з цих відділів належать до ділянки історичних дослідів. З цієї категоризації видно, що проблеми, які були розглядані в ІДжВ, не обмежувалися вузькими границями допоміжних наук. Числа в дужках після поодиноких статтей відсилають читача до повного заголовку статті в покажчику авторів. x)

Історична теорія.

Одна стаття з ділянки історичної теорії написана відомим радянським історіографом Віталієм Сарбеєм про Ленінську концепцію національної історії. (112).

Історіографія 17]

Цій допоміжній дисципліні присвячені вісім статтей. Одна займається сфрагістичними дослідами в Україні дев'ятнадцятого століття (29), друга марксівськими соціяльними думками в Західній Україні під кінець дев'ятнадцятого і з початком двадцятого століття (146). П'ять статтей зосереджується на специфічних проблемах радянської української історіографії, головно в передрадянському періоді. Ці статті займаються такими темами: дефініція історичного джерела (105); українські хроніки шістнадцятого до вісімнадцятого століть (20); народницький рух в Україні в 1880-их і 1890-их роках (52); деякі аспекти створення Радянського Союзу в 1922 р. (7) і погляди Леніна на джерела, що відносяться до історії радянського суспільства (111). Радянська історіографія відносно допоміжних наук представлена в статтях про ділянки археографії (12), архівних студій (97), палеографії, дипломатики, і дослідження водяних знаків(101) та нумізматики (59).

Джерелознавство

Як уже вказує заголовок збірника, найбільша частина статтей в ІДжВ відноситься до дослідження джерел. Ця ділянка представлена п'ятьдесятьома статтями із усіх149 і може бути поділена приблизно на дві половини, передрадянський і радянський періоди.

Чотири статті присвячені теоретичним проблемам. Три з них, написані Л. М. Пушкарьовим, займаються дефініцією історичного джерела в радянській історіографії (105), постійністю форми історичного джерела (103) і впливом форми історичного джерела на його зміст (104). Четверта стаття в цій групі, написана А. В. Сапевичем (нар. 1924), розглядає погляди Леніна на джерела про історію радянського суспільства (111).

Перший раз від 1930-их років ряд груп джерел студіюється систематично. Віра Чунтулова досліджує формальні аспекти книг контрактових документів крем'янецького повітового суду від 1568 до 1647 р. (14) 18. Палеографіт цього джерела обговорює З. Хомутецька (140). На підставі архівних студій і опублікованих документів В. І. Самойленко досліджує загальну характеристику спадкових документів чотирнадцятого до сімнадцятого століть як історичного джерела (110).

Лідія Проценко подає огляд (100) книг контрактованих документів Київського центрального державного історичного архіву і розцінює їх, як джерела для спеціяльних історичних дисциплін. Вона завважує, що з 8,000 томів, які існували в 1939 році, тільки приблизно 2,000 уціліли після катастрофічних подій Другої світової війни.

Зокрема цікава довша студія Ярослава Дашкевича (нар. 1926), відомого спеціяліста історії вірменів в Україні 19). Дослідивши раніше адміністративні, правні й фінансові книги вірменських інституцій від п'ятнадцятого до вісімнадцятого століть, Дашкевич аналізує документи (разом 139 томів) в контексті історії українських інституцій і дає спробу оцінки значення цих документів для нашого загального розуміння цієї ділянки. (17) Вірменські документи знаходяться між тими, що пережили воєнні роки. Дашкевич теж пропонує складення загального каталога існуючих середньовічних архівних книг в Україні.

Д. І. Мишко (нар. 1907) розцінює історичне значення першого Литовського статуту з 1529 р. (89) Федір Шевченко обговорює козацький реєстр 1649 року, як історичне джерело. Вказуючи на недоліки давнішої публікації Й. Бодянського, він звертає увагу на потребу нового наукового опрацьованого видання цього важного документу (135). М. Г. Крикун досліджує подимні реєстри правобережної України вісімнадцятого століття (63), а В. О. Пірко студіює документи польської ревізії 1692 року як джерело для розуміння аграрних відносин Західньої України (93). Н. Л. Проскурова досліджує ,,сільськогосподарські переписи 1916—1917рр.'' як джерело для вивчення аграрних відносин Харківської губернії (102). Дві статті історика культури Ярослава Ісаєвича (44, 45) розглядають джерела і документи, що відносяться до культурної, суспільної і політичної діяльности братств в Україні (зокрема в західній Україні) в шістнадцятому до вісімнадцятого століть 20).

В. Й. Горобець подає загальну характеристику т.зв. козацьких ,,діяріїв'' XYIII століття як історичних джерел (53). Окремі студії, присвячені важливому описові подорожі патріярха Макарія на Україні, написаному його сином сирійським дияконом Павлом з Аллепо, народною християнськоарабською мовою в половині сімнадцятого століття, і мемуарам Павла Младановича. Молодий науковець Ярема Полотнюк звітує про свою нову редакцію арабського тексту і українського перекладу цього важливого документу з доби Богдана Хмельницького (99). Г. Ю. Храбан оцінює контроверсійні мемуари Младановича, що охоплюють події в Умані під час гайдамацького повстання 1768року, і приходить до висновку, що це псевдомемуари зфабриковані в 1820-их роках з виразно тенденційною політичною мотивацією (141).

[Продовження буде]

БУДІВНИЧІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ 1976 РОКУ

ЧЕСТЬ І СЛАВА БУДІВНИЧИМ УНСОЮЗУ, ЯКІ В РОЦІ СВІТЛИХ ЮВІЛЕЇВ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ І 100 — РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В АМЕРИЦІ ЧЕСНО І ВІДДАНО ПРАЦЮВАЛИ ДЛЯ РОЗБУДОВИ УНСОЮЗУ! СЬОГОДНІ З ГОРДІСТЮ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ПРЕДСТАВЛЯЄ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ 112 НАЙКРАЩИХ СОЮЗОВИХ ДІЯЧІВ — ПЕРЕДОВИХ ЗМАГУНІВ ЗА РІСТ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ, ЯКІ 1976 РОКУ ПРИЄДНАЛИ СОЮЗОВІ 2.146 НОВИХ ЧЛЕНІВ.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1976 РОКУ ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

І. Одежинський 153 — 85; В. Кобіто 121 — 55; С. Гавриш 83 — 47; Р. Чучкевич 88 — 47; М. Кігічак 240 — 45; Б. Зорич 432 — 44; Анна Гарас 47 — 36; Квітка Стецюк 25 — 34; Т. Бутрей 164 — 33; Марія Макар 348 — 32; М. Семків 379 — 32; Олена Олек 22 — 31; І. Петрунцьо 78 — 31; А. Джула 161 — 31; І. Пригода 200 — 31; В. Палідвор 204 — 30

М. Ольшанський 51 — 29; П. Федик 292 — 29; Текля Мороз 465 — 29; М. Хоманчук 5 — 28; В. Квас 88 — 28; П. Щерба 173 — 27; І. Книгиницький 430 — 26; І. Чопко 271 — 25; В. Колодій 191 — 24; Ол. Дольницька 434 — 23; М. Турко 63 — 22; І. Гуцайлюк 147 — 21; Ю. Цегельський 368 — 21; Ірена Фуга 321 — 20; В. Попович 367 — 19; П. Головачук 42 — 18

О. Чабан 242 — 18; Л. Вовк 444 — 18; Л. Гардінг 206 — 17; П. Тарнавський 375 — 17; Р. Припхан 399 — 17; П. Шевчук 13 — 16; Г. Корб'як 146 — 15; М. Гаврилюк 162 — 15; В. Гавриляк 316 — 15; І. Данківський 375 — 15; І. Геврик 445 — 15; Марія Кульчицька 8 — 14; А. Дорошенко 114 — 14; Т. Кубарич 217 — 14; Я. Щербак 352 — 14; Ф. Петрик 362 — 14

Я. Бурій 402 — 14; М. Малинівський 437 — 14; М. Отрок 14 — 13; Л. Блонярович 34 — 13; Юлія Демчук 76 — 13; М. Фединишин 155 — 13; А. Копистянський 327 — 13; М. Нич 397 — 13; А. Кушнір 83 — 12; Б. Підлуський 181 — 12; О. Твардовський 214 — 12; Б. Дейчаківський 233 — 12; Марія Душник 293 — 12; Д. Пищ 458 — 12; М. Шпитко 489 — 12; І. Пиндус 39 — 11

А. Ціздин 55 — 11; М. Шеремета 70 — 11; А. Іванюк 106 — 11; А. Слюсарчук 174 — 11; Анна Ремік 238 — 11; М. Мартиненко 245 — 11; С. Іваницький 276 — 11; В. Василенко 277 — 11; М. Гентош 305 — 11; Марія Лисогір 325 — 11; С. Козак-Оріховська 340 - 11; Я. Карп'як 385 — 11; Ірена Олійник 387 — 11; В. Шаран 407 — 11; І. Телюк 414 — 11; Віра Баніт 473 — 11

І. Хомко 42 — 10; І. Скіра 153 — 10; М. Сорока 136 — 10; Елля Ґордон 181 — 10; М. Кальба 226 — 10; П. Дутка 277 — 10; С. Кравець 277 — 10; Д. Ґалонжка 307 —10; М. Захарко 349 — 10; Б. Футей 358 — 10; О. Ярема 372 — 10; В. Давидюк 411 — 10; Марія Сцібело 452 — 10; Р. Горнич 460 — 10; І. Сєрант 86 — 10; В. Оріховський Обл. організатор — 76 чл.

НЕ ПРИСЛАЛИ ФОТОЗНІМОК:

Р. Татарський 94 — 56; Т. Дуда 163 — 26; М. Драпала 96 — 19; П. Прокопенко 89 — 17; І. Ярчак 113 — 14; Й. Ірха 224 — 14; О. Зинюк 15 — 13; М. Савків 57 — 13; Марія Гнатик 304 — 13; Олександра Яворська 344 - 13; Дарія Оріховська 353 — 12; П. Когут 56 — 11; Б. Одежинський 216 — 11; Р. Куропась 20 — 10; Ю. Баранюк 371 — 10; Олена Карачевська — 221 — 10

ЧЕСТЬ І СЛАВА БУДІВНИЧИМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Під таким заголовком поміщуємо знимки 112—ох найкращих організаторів-ентузіястів, які в 1976 році — році світлих Ювілеїв 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя поселення українців в Америці придбали для УНСоюзу 2,192 нових членів, що є більше чим дві треті з усіх 3,071 членів, придбаних у тому році. З гордістю представляємо українській громаді Америки і Канади наших найкращих організаторів, які допомогли сотням українських родин придбати конечне для них життьове забезпечення, що є основою тривалости родини та її добробуту.

Складаючи заслужене признання та подяку за жертвенну працю, з приємністю відмічуємо, що в числі цих 112-ох заслужених союзовців є чотири члени почесного Клюбу П'ятьдесятників, які приєднали по 50 і більше нових членів. Маємо 23 члени Клюбу Заслужених Союзовців, які приєднали по 25 до 49 членів і 85 Будівничих УНСоюзу, що придбали по 10 до 24 члени. Першуном—чемпіоном у 1976 р. поміж усіми союзовцями став головний радний і постійний організатор Філядельфії п. Іван Одежинський, який приєднав 85 нових членів. Слід згадати, що 153—ій Відділ ім. Луки Мишуги, що його зорганізував І. Одежинський 31-го серпня 1964р. у Філядельфії, під цю пору нараховує 720 активних членів і є найбільшим Відділом у Пеннсилвенському стейті — колисці народження Батька Союзу. Друге місце в Клюбі П'ятьдесятників зайняв наш обласний організатор п. Василь Оріховський, який придбав 76 членів, третє місце зайняв п. Роман Татарський, секретар 94-го Відділу в Гемтремку, Міч., придбавши 56 членів і четверте місце припало п. Василеві Кобіто, секретареві 121-го Відділу з Ром, Н. Й., який придбав 55 членів.

Поміж секретарками — союзовими діячками, перше місце знову зайняла головна радна і секретарка 47-го Відділу в Бетлегемі, пані Анна Гарас, яка придбала 36 нових членів. Друге місце поміж жінками-організаторками зайняла пані Квітка Стецюк, секретарка 25-го Відділу в Джерзі Сиcті, Н. Дж., придбавши 34 члени, а третє місце цілком несподівано зайняла секретарка 348-го Відділу з Янгставну, Огайо, пані Марія Макар, яка приєднала 32 нових членів, забезпечивши їх на поважну суму 115,000. Віримо, що приклад цих 112-ох союзовців-ентузіястів стане заохотою для всіх інших секретарів до такої ж посвяти і відданої праці для розбудови Українського Народного Союзу.

Честь і слава всім, які своїм трудом причинилися до росту УНСоюзу в минулому році, а також честь і слава тим, які нам допоможуть у цьогорічній передконвенційній кампанії осягнути намічену мету — 5,000 нових членів, забезпечених на 10,000,000. Це запевнить краще майбутнє української спільноти в Америці й Канаді. Пам'ятаймо, що тільки у великій, зорганізованій громаді наша сила і майбутність.

Степан Гавриш

ЧИ Є ПОТРІБНЕ ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ?

На цю тему були вже писані статті на сторінках ,,Свободи'', як також про це говориться під час усіх союзових нарад. Проте, на нашу думку справа життьового забезпечення є таким важливим фактором щоденних турбот, що ми повинні постійно писати і говорити на цю тему, щоб вона не виходила з пам'яті і свідомости українського громадянства.

Переглядаючи англомовний щоденник ,,Де Гералд Нюз'' з Пассейку-Кліфтон, Н. Дж. у колюмні ,,Запити і відповіді'', ось що пише молода жінка: ,,...Маю 27 років життя і щойно нагло помер мій муж, залишивши мене вдовою з двома малими дітьми. Бути вдовою не належить до приємности, але ще гірше є тоді, коли немає засобів до провадження нормального життя. На щастя, мій покійний муж подбав про це, щоб я і діти не залишилися тягарем для суспільства. Сталося так, що рік скоріше мій муж, проти моєї волі, купив 50,000 забезпечення. Я тоді протестувала, бо 14.00 місячної вкладки поважно надщерблювало наш родинний бюджет. Тепер я жалію, що не погодилася на пропонованих асекураційним агентом 100,000 життьового забезпечення і тому звертаю увагу молодим подружжям, щоб вони придбали забезпечення ще сьогодні, бо завтра може бути вже запізно, так як це сталося в мене.''. Читаючи це, насувається питання — скільки наших земляків, голів родин має не 50,000 забезпечення, але тільки 10,000. Напевно читачі погодяться з нами, що таких є дуже малий відсоток, які подбали про більші суми забезпечення або про будь-яке забезпечення взагалі, крім групового, що його одержали на місці праці. А що станеться, коли з будь-яких причин звільнять з праці, або дійшовши до певного віку треба покидати працю і з тією хвилиною тратиться усі привілеї групового забезпечення. Що станеться, коли ненадійно застукає смерть і не стане батька, що тоді залишиться для дітей? Смерть не перебирає — вона не питає чи є малі, чи дорослі діти, чи хата виплачена, чи ні, чи є гроші в банку, чи ні — смерть косить безпощадно.

Ось, що нам каже статистика американського уряду у Вашінгтоні про смертність і каліцтво в автомобілевих випадках за 1976 рік: У 1976 році було 25,000,000 автомобільних випадків, з того числа 5,000,000 людей було покалічених, а 46,000 забитих. Дальше та статистика нам каже, що кожного дня в Америці гине 13,000 людей або є важко поранені в наслідок автомобільних випадків. Так було вчора, так буде завтра, за місяць, за півроку, одним словом кожного дня згине, або буде покалічених 13,000 осіб. Це є холодна цифра урядової статистики, яка говорить виключно про автомобілеві випадки, а де є випадки по фабриках, копальнях, в часі пожежі чи інших середників транспортації. Подумайте, що всі ці 5,000,000 покалічених і 46,000 забитих вийшли вранці зовсім здорові з дому, щоб більше не вернутися до своїх рідних. Чи можна мати цю певність, що завтра не будемо одним із цих 13,000. А коли б так, не дай Боже, сталося, що буде з дрібними діточками, які з такою втіхою і радістю вибігають Вам назустріч, коли вертаєтесь з праці. Хто допоможе старенькій, немічній матері чи батькові? Знаємо, що батька чи матері ніхто нам не заступить і немає ціни, за яку можна їх купити. Тому ті, які залишаються при житті, мусять мати фінансове забезпечення, тобто життьове забезпечення Українського Народного Союзу.

Із довголітньої практики знаємо, як відмовляються наші земляки-проспекти від життьового забезпечення, кажучи, що кожного тижня стільки то і стільки долярів заносять до банку. Таке виправдання є тільки обманом самих себе. Простий рахунок каже, що треба довгих років, щоб могти скласти 5,000 чи 10,000 на забезпечення родини, а дальше, ніхто не знає і не має певности чи час позволить йому цю суму наскладати, і чи не найдеться перед тим часом у числі цих нещасливих 13,000 осіб.

В Українському Народному Союзі, по заплаченні першої вкладки, у випадку смерти забезпеченого, родина одержує повну суму забезпечення 50,000 чи 100,000.

Пам'ятаймо, що святим обов'язком супроти своєї рідні є подбати про її будучність, а таку будучність запевняє Український Народний Союз, що дбає вже понад 83 роки про наші родини, маючи 15 кляс наймодерніших родів забезпечення. Купіть ще сьогодні забезпечення в УНСоюзі на таку суму, яка забезпечить краще майбутнє Вашим рідним.

Організуємо нових членів

Вже давніше оповідав мені один досвідчений союзовий діяч, що відвідуючи наших громадян в пошукуванні за новими членами, можна багато дечого цікавого довідатись — головно про успіхи їхніх дітей.

З моїм старшим знайомим-земляком, а тепер обласним організатором п. Богданом Дейчаківським, ми відвідали родину п-ва д-ра Петра і Ірини Поповичів, щоб вписати наймолодшого члена родини, 10-річного Олександра до великої союзової родини, бо його батьки й сестри вже є членами УНС віддавна.

Діяна Попович в сольовому виступі на конкурсі

Сестра Діяна сьогодні уже в 2-ій клясі середньої школи, а Дана і Олександер ще в народній школі. В англомовній школі всі знають, що вони українці, що плинно розмовляють своєю рідною мовою, ходять до школи українознавства, а Діяна дуже успішно на годинах історії спростовує насвітлення історії України в англомовних підручниках.

В розмові ми довідались, що 16-річна Діяна має поважні музичні зацікавлення, кожного дня вправляє дві години на фортепіяні й скрипці. Вже від народної школи є членом шкільної оркестри й солістом на скрипці. Останньо долала до своїх музичних успіхів два перші місця в сольових виступах гри на фортепіяні й скрипці під час музичних змагань середніх шкіл округи.

Цього року здає матуру в Школі Українознавства, і є членом 36-го юнацького пластового Куреня і приготовляється до 2-ої юнацької проби. В школі належить до пливацького гуртка.

Її молодша сестра Дана належить також до того самого 36-го юнацького Куреня, вправляє на фортепіяні, але її головним зацікавленням є спорт, в якому має вже деякі успіхи й нагороди.

Наймолодший брат Олександер, при своїх 10-ох роках має також багато зацікавлень. Концертує зі шкільною оркестрою в грі на чельо, цікавиться фотографією, студіюючи поважні фотографічні підручники і з замилуванням складає моделі кораблів, літаків та інших родів зброї.

Ми обидва з п. Б. Дейчаківським покидали гостинний дім д-ра Петра і Ірини Поповичів з переконанням, що дбайлива праця батьків та амбіція дітей допомагають в осягненні успіхів.

Наша союзова громада також радіє успіхами членів нашого молодечого Відділу.

О. Го.

Загальні Збори 221-го Відділу УНС у Чікаґо

Кому з Союзової сім'ї невідомий 221-ий Відділ УНС Братства св. Стефана в Чікаґо? — Завдяки праці визначних і заслужених своїх діячів і будівничих бл. п.(уже згадуючи тільки декого) Івана Дужанського, довголітнього фін. секретаря й головного радного Тараса Шпікули, членів Управи Відділу Івана Карпи, Тимка Кривов'яза, Михайла Канюка, проф. Івана Михальцевича і багато інших померших і діючих ще сьогодні ентузіястів УНСоюзу, — цей Відділ став славним, здобуваючи пальму першенства як найбільший Відділ УНС з 2-ма і пів тисячами членів. Це також один з найстарших Відділів у Чікаґо, зорганізований 1908 року.

Під сучасну пору 221-ий Відділ, при загальному спаді членства УНС, належить до найбільших Відділів, зберігаючи все ще майже тисячу членів. Рух „з'їзду Союзового воза вдолину'', як про це звітували головні радні УНС на своєму річному засіданні мин. року, захопив також 221-ий Відділ св. Стефана: велика частина членства, головно зі старшої еміграції, відійшла у кращий світ вічного спочинку, багато інших, виплативши свої поліси, відійшли без поновлення забезпечення, ще інші відійшли з переступними листами, а приріст членства з молодших поколінь проходить вже повільніше. Треба, одначе, ствердити, що цей рух „вдолину'' спільними силами централі й ідейних низів затримано, дальший спадок членства щораз менший, а приріст замітніший.

Змінилась також до основ Управа Відділу. Зі старших корифеїв залишилися тільки ще п-ні Марія Шпікула, дружина бл. п. Тараса й п-ні Агафія Фіца. Позатим склад Управи Відділу творить уже молодше покоління із новішої еміграції, особи загальновідомі зі своєї активної й провідної участи в житті місцевих церков, молодечих, суспільно-громадських і політичних організацій.

Деяку кризу пережив 221-ий Відділ після болючої втрати свого довголітнього фінансового секретаря, головного радного Тараса Шпікули. На якийсь час праця була перервана, спаралізована, великий бо Відділ потребує мати постійно діючого секретаря. Коли дружина бл. п. Тараса Марія Шпікула відмовилась обняти його пост фінансового секретаря, спочатку були труднощі піднайти відповідного кандидата. Увага Управи Відділу сконцентрувалася на особах Михайла Карачевського, зданого діяча Організацій Українського Визвольного Фронту і його дружини Галини, урядовця Української Щадниці „Певність''. Вони вкінці погодились прийняти вільний обов'язок фінансового секретаря Відділу: протягом 1975 року п-ні Галина, а від 1976 р. п. Михайло Карачевський. На протязі цього часу п-во Карачевські наладнали й вирівняли діяльність і діловодство Відділу до зразкового стану, за що висловили їм своє признання минуло — й цьогорічні Загальні Збори. Добру працю фінансового секретаря М. Карачевського відмітив також головний предсідник Й. Лисогір в часі нарад Головного Уряду УНС минулого року. Сьогодні праця у Відділі проходить вповні справно, дальший спад членства здержано і посилено акцію придбання нових членів. Для цих завдань Управа Відділу постановила створити окрему Організаційну комісію на чолі з колишнім головою Відділу Петром Кулішем. За минулий рік Відділ придбав 19 нових членів.

Загальні Річні Збори 221-го Відділу відбулися 27-го лютого ц.р. в Домі Відділів УНС при Вестерн вул. у Чікаґо, за наміченим діловим порядком. Загальними Зборами проводила президія в склад предсідника Андрія Стецюка, Марії Шпікули і Михайла Карачевського, як секретаря. Збори пройшли справно за прийнятим порядком, — вислухано звітів членів Управи Відділу, схвалено затвердження звітів й абсолюторію та обрали Управу на біжучий рік у майже незміненому складі: Захар Колодій — голова, Марія Шпікула — заступник голови, Михайло Карачевський — фінансовий секретар, Галина Карачевська — помічниця фінансового секретаря, Василь Гавдьо — скарбник, Андрій Стецюк — секретар; Контрольна Комісія: Петро Куліш і Остап Івахів; Тростисти: Володимир Засадний, Василь Кушинський, Михайло Банах; Суспільна Опіка (відвідувачі хворих): Агафія Фіца, Мирон Шпікула і Михайло Рошко; хоружий — Ярослав Гупало, впорядчик — Михайло Тимчишин.

У кінцевих точках денного порядку Загальні Збори Відділу схвалили преліміновану суму дотацій з власних фондів Відділу на суспільно-громадські українські цілі у висоті з попереднього року 1.000 дол. З цієї суми в 1976 році виплачено датки на українські церкви, молодечі організації, різні репрезентаційні витрати та 250 дол. на Фонд Оборони України. Також ухвалено відновити Стипендійний Фонд Відділу у висоті 1.000 дол. річно, конкурсом для студентів, членів Відділу.

Крім того, Збори ухвалили привітання для хворіючого довголітнього голови Відділу Пилипа Васильовського.

Наприкінці предсідник Зборів провів приречення новообраних членів Управи Відділу.

А. С.

430-ий Відділ УНСоюзу у Філядельфії відбув Річні Збори

Філядельфія, Па (с.г.) — У неділю 20-го березня ц.р., тут в залі УНСоюзу, відбулися 29-ті з ряду Річні Збори 430-го Відділу УНСоюзу Т-ва „Дністер''.

Збори відкрив і на бажання членів ними провадив, голова Відділу д-р Іван Скальчук, а обов'язки писаря сповняв Іван Книгницький — секретар Відділу. Відкривши наради, д-р Іван Скальчук зарядив хвилину мовчанки для вшанування пам'яті померлих членів, привітав приявних, а між ними головного організатора УНС Степана Гавриша, головного секретаря СУК „Провидіння'' Богдана Казанівського і головного радного УРСоюзу Миколу Бойчука та голову Філядельфійської Округи Петра Тарнавського і касира Івана Данківського. Як Богдан Казанівський, так і Микола Бойчук взяли участь в нарадах як члени 430-го Відділу.

Протокол з минулорічних Річних Зборів відчитав секретар Іван Книгницький, а що не було до нього завваг, то приступлено до звітів членів уступаючої Управи. Першим звітував голова Відділу д-р Іван Скальчук, який обширно поінформував про загальну працю Відділу. Він в першу чергу висловив признання за працю секретареві Відділу Іванові Книгницькому, який придбав 27 членів в минулому році, що допомогло 430-му Відділові зайняти друге місце в Окрузі з числом 430 членів на 1-го січня 1977 року. До позитивів праці секретаря д-р Іван Скальчук зарахував і це, що тоді коли інші Відділи понесли втрати в членах в миулому році, 430-ий Відділ зріс на 13 членів, а Філядельфійська Округа — на 63 члени, що також було заслугою 430-го Відділу. В дальшому звіті голова Відділу говорив про участь в суспільно-громадській праці Філядельфії Відділових урядовців.

— З черги до звіту запрошено секретаря Відділу Івана Книгницького, який звітував за свою ділянку праці, як також і за касира Стефана Волянюка, який був перешкоджений і не міг особисто скласти звіту. За словами Івана Книгницького в звітовому році до Відділу було придбано 31 членів, з того він сам придбав 27 членів, 3-ох придбав Іван Одежинський і одного дир. Микола Тимків. В дальшому він заподав, що Відділ нараховує 307 дорослих членів, 44 дітей і 79 членів з акцидентовим забезпеченням, що разом дає 430 членів, так само як число Відділу є 430. Звітуючи про приходи і розходи Відділової каси, секретар поінформував, що за 12 місяців минулого року він зібрав для УНС 19.014.64 дол. які переказав до Головної Канцелярії. Він також поінформував про інвентар, який є власністю Відділу.

За Контрольну Комісію обширний звіт склав її голова Роман Савчак, заявивши, що всі касові приноги знайдено в найкращому порядку, як також і книгу протоколів ведено чітко і взірцево. Він, в імені Контрольної Комісії, поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, а секретареві Відділу Іванові Книгницькому висловив признання за віддану працю для розбудови Відділу.

З черги голова президії д-р Іван Скальчук запросив до слова головного організатора Степана Гавриша, який в першу чергу висловив подяку Управі Відділу за організаційні успіхи, а головно Іванові Книгницькому — секретареві Відділу. Відтак він коротко поінформував про загальні справи цілости УНСоюзу та плян праці в передконвенційному році. Головний секретар Союзу Українців Католиків „Провидіння'' Богдан Казанівський і головний радний Українського Робітничого Союзу Микола Бойчук також вітали наради від своїх організацій і висловили признання і гратуляції Управі Відділу за успішну працю. В імені Метрополітарної Філядельфійської Округи наради вітав її голова Петро Тарнавський, дякуючи в першу чергу за організаційні спіхи секретаря Відділу

За його словами успіх 430-го Відділу багато допоміг в тому, що Округа не лише заняла одинадцятий раз першенство, але також поважно зросла в членстві і на 1-го січня б.р. нараховувала понад 7, 000.000 членів.

Після привітів відбулася речева дискусія над звітами уступаючої Управи, як також були і запити до членів Головного Уряду УНСоюзу. Вичерпні відповіді одержали дискутанти від д-ра Івана Скальчука і Сте-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Місцевість Керівник Адреса Телефон	Станція Хвилі	День і година передачі
БОСТОН, Масс. „Українська Радіогодина'' Керівники — Іван Кезмур і Степан Сідлярчук Диктори — Роман Дашовець, Леся Отруж, Анна Ронюк, Орися Станчак, Анна Варан, Ляриса Діяк 15 Murray Hill Rd. Roslindale, Mass. 02131 Tel.: (617) 327-4012	WUNR 1600 Brookline	Кожної неділі год. 5:30-6:30 вечора
БОФФАЛО, Н. Й. „Українська Радіопрограма'' Керівник — Василь Шарван 701 Fillmore Avenue Buffalo, N.Y. 14212 Tel.: (716) 895-0700	WHLD & WHLD AM 1270	Кожного дня год. 2:15-3:15 Субота 2:00-3:30
ВИЛЛИМАНТИК, Конн. „Українські мелодії'' Керівник — Михайло Тимків Woodland Drive Box 53 Willimantic, Conn. 06226 Tel.: (203) 423-1621	WILI 1400	Кожної неділі, год. 12-1 полудня
КЛІВЛЕНД, Огайо. Радіо-Програма ОУВФ Керівник — Степан Зорій "WXEN" — Station of The Nations 2644 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44114 Tel.: (216) 696-4444	WXEM-FM	Кожного понеділка, середи, п'ятниці і неділі год. 2:00-3:00 по полудні
ПІТТСБУРГ, Па. Керівник — інж. Михайло Комічак Gateway Towers, Suite 200 Gateway Center, Pittsburgh. Pa. 15222 Tel.: (412) 281-1900	WPIT-730 & WPIT-FM 101.5	Кожної неділі год. 1-1:45 по пол. год. 6-6:30 веч.
ТОРОНТО, Онт. (Канада). „Пісня України'' Керівник — Прокіп Наумчук Диктори: Вікторія Наумчук, Олена Глібович, Надія Куца P.O. Box 1, Station "V" Toronto, Ont. M6R 3A4 Tel.: (416) 536-4262	CHWO-AM 1250	Кожного дня від понеділка до п'ятниці год. 6:30 веч., в суботу і неділю год. 4:30 по пол.
ТОРОНТО, Онт. (Канада). „Прометей'' Керівник — пані Женя Менделюк 92 Lavinia Avenue Toronto, Ont., Canada Tel.: (416) 531-9991	CHIN FM-101 & AM-1540	Кожної п'ятниці год. 1-2 по полудні
ДЖЕНКЕНТОВН, Па. Радіопрограма Визвольного Фронту Керівник — д-р Богдан Сілецький Диктор — панна Паліна Волянюк Benson East, Jankintown, Pa. 19046 Tel.: (215) 927-0134	WIBF-FM 104-FM	Кожної неділі, год. 10:00-11:00 вечора
ЧІКАҐО, Ілл. „Українська Спортова Програма'' Керівник — Роман Дубляниця 1440 N. Kolin Chicago, Ill. 60651 Tel.: (312) 342-9351	WOPA	Кожна субота год. 2:30-3 по пол.
ЧІКАҐО, Ілл. „Українські мелодії'' Керівник — Василь Іващук Radio Station "WSBC" 900 North Oakley Boulevard Chicago, Ill. 60622	WSBC	Кожна субота год. 8-8:45 веч.
ЧІКАҐО, Ілл. „Українська вечірня Трибуна'' Керівник — Василь Палагнюк 4929 N. Mulligan Avenue Chicago, Ill. 60630 Tel.: (312) 774-7024	WOJO FM 105	Кожний понеділок год. 8-9 вечора
ЧІКАҐО, Ілл. „Програма Самбірських'' Керівник — п. Люся Самбірська 2243 W. Thomas Chicago, Ill. 60622 Tel.: (312) EV 4-5348	WEDC	Кожна п'ятниця год. 7-8 вечора
ЧІКАҐО, Ілл. Програма Православної Катедри св. Володимира Керівник — п. Микола Козюра 2238 W. Cortez Chicago, Ill. 60622 Tel.: (312) 693-3695	WOPA	Кожна субота год. 2-2:30 по пол.
ЧІКАҐО, Ілл. Програма католицької парохії св. Володимира і Ольги „Недільні Дзвони'' Керівник — о. Маріян Бутринський 2245 W. Superior St. Chicago, Ill. 60612 Tel.: (312) 829-5209	WOJO FM 105	Кожний четвер год. 9-10 вечора
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Ім. Володимира Блавацького Керівник — Евдокія Дичко-Блавацька 4933 N. Hutchinson Street Philadelphia, Pa. 19141 Tel.: (215) 329-1644	WTEL 860 AM	Кожної суботи год. 8-9 рано
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Радіопрограма Марії Ганусей Керівник — Марія Ганусей 244 W. Girard Avenue Philadelphia, Pa. 19123 Tel.: (215) 627-3093	WTEL 860 AM	Кожної суботи год. 10-11 рано
ЮТИКА, Н. Й. Українська Радіо-програма Керівник — М. Готман Дикторка — п. Катерина Готман Herkimer, N.Y. POBox 950 Tel.: (315) 866-3939	WIBX 950	Кожної суботи год. 12:15-1:15 по полудні
ДЕТРОЙТ, Мич. „Душа України'' Att. Mrs. Anastazia Volker Booth Broadcasting Company 2600 Buhl Building Detroit, Mich. 48226 Tel.: (313) 965-2000	WJLB — WMZK 98-FM	Кожного понеділка, год. 12:00 по пол.
ТУЮНГА, Кал. Керівник — Марійка і Святополк Шумські Ukrainian-American Radio Program "Song of Ukraine" 10852 Mountair Avenue Tujunga, Ca. 91042 Tel.: (213) 352-2283 or (213) 781-6991	KTYM 1460-AM	Кожної неділі, год. 4:00-4:30 по пол.

Успішна студентська акція 1977 року

Придержуючись союзового клича „Лицем до молоді'', Український Народний Союз проголосив 1-го липня 1976 р. заклик в якому було сказано, що студенти у віці між 16 і 20-им роком життя, які візьмуть життьове забезпечення, бодай на 5,000 дол. і заплатять згори однорічну вкладку матимуть право на безплатне перебування протягом кінця тижня (субота і неділя) на оселі УНСоюзу Союзівка в Кергонксоні Н.Й., або на оселі „Равнд Лейк'' біля Чікаго, Ілл., що є власністю Української Кооперативи „Самодопомога''.

З цієї оферти скористало 64 хлопців і дівчат — студентів, майбутніх українських професіоналістів. З приємністю подаємо цю вістку до відома українському громадянству, бо тоді, коли в 1976 році економічна ситуація не була сприятлива, 64-ох українських хлопців і дівчат закупили в УНСоюзі забезпечення на так поважну суму, як 377,000. Один студент закупив забезпечення аж на 25,000, сімох по 10,000, двох по 6,000 і 54 по 5,000.

Думаємо, що до наведених цифер не потрібно коментарів. Вони виразно говорять, що наша молодь доцінює забезпечення УНСоюзу на більші суми. Безперечно, що тут є також заслуга і їхніх батьків, які не лише дорадили їм забезпечитися в УНСоюзі, але також, коли зайшла потреба то заплатили за них вкладки.

Признання і подяка належить також нашим секретарям і організаторам, які професійно зуміли переконати, як і батьків так і молодих студентів про це, що їм є потрібне забезпечення на більшу суму, що починається вже від 5,000 вгору.

Ставши членами УНСоюзу, ці молоді студенти і студентки запевнили собі в першу чергу кращу долю на старші роки, а вплачуючи вкладки до УНСоюзу, ощаджують гроші, які повністю належать до них. При тому вони стали членами найбільш престижевої, найстаршої та найбільшої забезпеченої установи у вільному світі.

Щоб дати нагоду цим молодим людям зустрітися разом, організаційний Відділ УНСоюзу зарезервував для них кінець тижня — суботу і неділю, 18-го і 19-го червня ц.р. на Союзівці. На цей час адміністрація Союзівки під керівництвом дир. В. Кваса приготовляє для них спеціяльну програму. Студенти, які хотіли б використати цей вікенд на оселі „Равнд Лейк'' біля Чікаго, можуть використати його під час літнього сезону. Внизу подаємо листу студентів, які мають право на безкоштовне перебування під час кінця тижня на обох оселях Союзівка і „Равнд Лейк''. Бажаємо цим молодим студентам гарно провести час та нав'язати дружбу та знайомство з ровесниками інших місцевостей. Також ґратулюємо їм і їхнім батькам, що вибрали Український Народний Союз, а при тому закликаємо всіх батьків, діти яких ще не забезпечені в УНСоюзі, йти слідами цих 64-ох студентів та стати членами УНСоюзу.

430-ий Відділ УНСоюзу...

(Закінчення зі стор. 4-ої)

пана Гавриша. Перед вибором нової Управи секретар нарад Іван Книгницький відчитав листа від організаційного референта Відділу дир. Миколи Тимкова, який через затяжну хворобу не міг взяти участи в нарадах. Директор М. Тимків повідомив, що від 1973 року придбав для Відділу 23 члени, а в передконвенційному році плянує придбати ще 10 членів. З черги обрано Управу на біжучий рік в складі: інсп. Осип Бакай — почесний голова, д-р Іван Скальчук — голова, проф. Микола Остап'як — заступник голови, Іван Книгницький — секретар, Яким Потятиник — заступник секретаря, Степан Волянюк — касир, дир. Микола Тимків — організаційний референт і члени Управи Іван Садівник і Григорій Дольницький. Контрольну Комісію очолив, як голова Роман Савчак, а членами обрано Михайла Ковальчина і Івана Дубеля.

В імені новообраної Управи голова д-р Іван Скальчук склав приявним подяку за довір'я і запросив всіх на перекуску, яку приготовив секретар Відділу.

Уряд Еспанії звільнив генерала

Мадрід. — Прем'єр Еспанії Адольфо Суарес звільнив з військової служби чинного генерала армії Мануеля Альвареза Зальбу, який був головою секретаріяту армії при міністерстві оборони, за те, що він розіслав командантам армійських частин документ, у якому обвинувачується уряд за визнання леґальности Комуністичної партії в Еспанії і за те, що урядові чинники не повідомили армію про свою децизію наперед. Міністерство армії пізніше розіслало обіжний лист, у якому говориться, що ген. Альварез не мав жадного уповноваження висилати згаданий документ і що висловлені в документі міркування є власними поглядами звільненого від усіх обов'язків в армії ген. Альвареза. Прем'єр Суарес поробив також інші заходи, щоб припинити невдоволення в армії і оминути евентуального бунту у військових частинах.

КАЛЕНДАРЕЦЬ

ТАБОРУВАННЯ ЮНАЦТВА СУМА В 1977 РОЦІ

I. ОСЕЛЯ СУМА в ЕЛЛЕНВІЛ, Н. Й.

1. **Мандрівний табір** Дружинників (перша тура) від 18-го червня до 25-го червня
2. **Мандрівний табір** Старших Юнаків (друга тура) від 26-го червня до 2-го липня
3. **Виховний Табір** (перша тура) від 3-го липня до 23-го липня для: Молодших Юначок, Молодших Юнаків, Старших Юначок, Старших Юнаків
4. **Відпочинковий Табір** — від 24-го липня до 13-го серпня для: Молодших Юначок, Молодших Юнаків
5. **Спортова Школа** від 24-го липня до 13-го серпня для: Юначок від 12 до 18 років, Юнаків від 12 до 18 років
6. **Вишкільний Табір** від 14-го серпня до 3-го вересня для: Кандидатів Впорядника 1-го ступеня, Кандидатів Впорядника 2-го ступеня, Кандидатів на Виховника 1-го ступеня

II. ОСЕЛЯ СУМА в БАРАБУ, Віскансін

7. **Виховно-відпочинковий** — від 25-го червня до 16-го липня для: Старшого Юнацтва
8. **Виховно-відпочинковий** — від 16-го липня до 6-го серпня для: Молодшого Юнацтва
9. **Вишкільний табір** — від 6-го серпня до 20-го серпня для: Кандидатів Впорядника 1-го ступеня, Кандидатів Впорядника 2-го ступеня, Кандидатів на Виховника 1-го ступеня
10. **Спортовий табір** — від 20-го серпня до 27-го серпня для: Юнаків і Юначок від 12 до 18 років

III. ОСЕЛЯ СУМА „ХОЛОДНИЙ ЯР" — БОФФАЛО, Н. Й.

11. **Виховний табір** — від 16-го липня до 6-го серпня для: Юнаків і Юначок

IV. ОСЕЛЯ СУМА „ХОРТИЦЯ" — КЛІВЕЛЕНД, Огайо

12. **Виховно-відпочинковий** — від 10-го липня до 30-го липня для: Юнаків і Юначок

V. ОСЕЛЯ СУМА „КИЇВ" — ДЕТРОЙТ, Міч.

13. **Виховний табір** — від 4-го липня до 20-го липня для: Юнаків і Юначок

В глибокому смутку повідомляємо Рідню, Приятелів та Знайомих, що в п'ятницю, 13-го травня 1977 року, з Волі Всевишнього відійшов у Вічність, серед трагічних обставин, наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, ШВАҐЕР, КУЗЕН, ВУЙКО, СТРИЙКО І СЕСТРІНОК

бл. п. МИКОЛА ТАРАС МИХАЛЕВСЬКИЙ

інж. електрик, нар. 29-го січня 1907 р. в Коломиї, Україна.

ПАНАХИДА — у вівторок, 17-го травня 1977 р., в год. 8-ій веч., в похоронному заведенні Насевичів при 109 E. Tabor Rd., у Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почнуться о год. 8:30 ранку, в середу, 18-го травня 1977 р., з того ж похоронного заведення, а звідтам у церкві Христа Царя при вул. Каюга та на український католицький цвинтар Факс Чейс.

Горем прибиті:

дружина — ЕМІЛІЯ
дочка — ХРИСТИНА з чоловіком ОЛЕГОМ БАК-БОЙЧУКОМ та дітьми ПЕТРУСЕМ і ЮРЧИКОМ
син — РОМАН
брат — ЗЕНОН
брати в Україні — д-р БОГДАН і АНТІН з родинами
Ближча та дальша Родина в Україні, Канаді та ЗСА

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів, проситься складати пожертви на Патріярший Фонд.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 12-го травня 1977 року, відійшов у Вічність на 80-му році життя, по довгій і тяжкій недузі,

наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІД, ПРАДІД І ШВАҐЕР

бл. п. МИХАЙЛО ПЕТРУНЯК

У глибокому смутку:

донька — ЛІДА з чоловіком С. КАЛУЧІ
син — ІГОР
внуки: РАЇСА КАЛУЧІ І ЛОРА ПЕТРУНЯК
швагер — д-р М. ПЕНСАК
Внуки і правнуки в Україні
та ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

В УКРАЇНСЬКОМУ ГОСТИННОМУ МАЯМІ

Репортаж Людмили Волянської

(2)

Про деякі „таємниці" мені розповідає давня моя знайома, українська співачка й педагог, Вероніка Цегельська: „Микола Ракуш має особливий талант — сам дати й заохотити інших давати. Це ж ми на сам Гарвард зібрали сорок тисяч долярів! А праця на інших фінансових відтинках так само дуже успішна. Незаступимий він є, як миротворець: він мирить розсварених, будує зруйноване, допомагає всім своєю мудрою порадою й власним зразковим прикладом".

Людина багатьох талантів, він очолив Відділ УНСоюзу, щоб разом з секретарем, уже згаданим інж. Ю. Цегельським, розбудувати цю фортецю американських українців, починаючи з „грас рутс", цементуючи маямську громаду, щоб любителі відокремлень не зруйнували осягів здобутих протягом десятиліть. Тому особливо йому залежить на т. зв. „старих емігрантах", щоб їх не відштовхувати від зорганізованого життя, бо це ж вони сто років гідно репрезентують у ЗСА Україну, і на молоді, бо „їхня" і „наша" молодь вже не знає поділу на „старих" і „нових", а разом, знаючи добре Україну і мову цієї країни, ширить добру славу про нас серед оточення, що навколо нас.

Контакти з не-українцями ведуться успішно в Маямі. Для цього Микола Ракуш склав і видав 10-тисячним накладом летючку „Фактс обаут Юкрейн енд Юкрейніен Пілп", що втішається великим успіхом і попитом серед своїх і чужих. Милуючись у географії, пан Микола дбає, щоб у всіх відповідних місцях в Маямі були мапи України з чітко визначеними нашими етнографічними й державними кордонами; і взагалі при кожній нагоді М. Ракуш популяризує відомості про нашу Батьківщину і її люд. Так, наприклад, найбільшу у Філядельфії у проф. Івана Струка „Історію України в образках" з англійським і українським текстом, М. Ракуш дбає, щоб ці важливі лекції не залежувалися в нього на полиці, а йшли „в люди" до своїх і чужих. Ці лекції завдяки його ініціятиві були багато разів висвітлювані чи то в публічних школах, бібліотеках, чи то по американських клюбах, а навіть у його домі приватно для більше чи менше „веселого товариства", щоб не тільки „смолток" — малу балачку, а і про щось корисне пам'ятали люди з такої гостини.

Цікавлять нас і можливості праці в Маямі, поскільки українці все більше й більше виявляють зацікавлення переїздити туди, де тепліше. Пан Ракуш інформує, що в Маямі та околиці досить розвинена легка промисловість і готелевий бізнес. Праці доволі для професіоналістів та кваліфікованих робітників, але й некваліфіковані можуть отримати працю, хоч платню діставатимуть дещо меншу, як на півночі.

Відкрити власний бізнес теж поплатно, якщо хтось не боїться праці,— це стосується і пані дому: в готелевому бізнесі, що є найпопулярніший серед українців тут, треба працювати і самому власникові і його дружині, якщо хочуть мати прибутки, — каже він і висловлює свою радість з того приводу, що „нашого полку прибуває", особливо за рахунок української Канади.

Ні в чому не відстає від свого заслуженого перед громадою чоловіка і його дружина Ірина, хоча в неї інші пріоритети: вона беззастережно віддана своєму Відділові СУА, якого була донедавна головою. (тепер головою є п-і Люся Візняк) своїй церкві і мистецькому слову: (як зачуваємо — вона добра декляматорка і знає чимало віршів і поем напам'ять). Звідси і улюблена Ірини Ракуш тема: Ювілей СУА — Двадцятип'ятиліття їх 17-го Відділу, який відбувся тріюмфально цією весною в Маямі і про який тільки й мови серед „прекрасної половини" роду людського, маямського. (Жіноцтво скрізь у більшості і воно належить до голосної, не „сайлент маджорити"!)

А гасло всіх нас буде — Союз Українок!

Цей рефрен з гимну СУА лунає могутньо в Маямі вже 25 років, коли то з Сестрицтва, що основане було при українській католицькій церкві, повстав Відділ Союзу Українок Америки, імени Олени Теліги, бо членкині Сестрицтва побачили, що в Маямі є більше ділянок, які треба охопити працею і які виходять поза межі церковного життя.

Відтоді Відділ, ставши на шлях розвитку і росту, поруч традиційної діяльности, яку роблять і інші Відділи, почав і цікаві, оригінальні почини: наприклад, тут, в Маямі, кожного березня жіноцтво влаштовує зустрічі з членками-туристками СУА й інших жіночих організацій, щоб познайомитися і особисто і з працею інших жіночих гуртів; дошінюючи важливість зв'язків з не-українцями, 17-ий Відділ бере активну участь в житті американського Маямі: „Фонд Серця" й „Фонд боротьби з раком" можуть посвідчити про вклад українок.

При Відділі вже довгих п'ятнадцять років безперебійно існує хор „Веселка" під керівництвом солістки-співачки, відомої серед

(Продовження буде)

Річні Загальні Збори Осередку СУМА в Ню Йорку

Коли говориться про розвиток суспільно - громадського життя у Ню Йорку, то треба ствердити, що Осередок СУМА ім. ген. хор. Т. Чупринки виконує важливу ролю, організуючи українську молодь з метою виховання свідомої української молоді за виховним ідеалом СУМ — „Бог і Україна". Щоб забезпечити дальший розвиток цієї праці, 2-го квітня ц.р. відбулися двадцять восьмі Річні Загальні Збори Осередку СУМА й Батьківського Комітету ім. ген. хор. Т. Чупринки в Ню Йорку. Збори відкрив, уступаючий голова Осередку Корнель Василик молитвою „Боже Великий" та в короткому слові привітав приявних на Зборах гостей, представників організацій, членство Осередку СУМА та батьків, а відтак попросив до Почесної Президії гостей. Після схвалення порядку нарад, до керування Зборами обрано Президію в складі: Михайло Фурда — голова президії, Теодор Боднар — заступник голови, Леся Цебрій, Теодор Монастирський — секретарі. Протокол із попередніх Річних Загальних Зборів Осередку СУМА та протокол із останніх Загальних Зборів Батьківського комітету відчитала Богданна Сидор-Чарторийська, яких прийнято одноголосно. В дальшому ході Зборів, з привітами виступали: проф. П. Андрієнко-Данчук — директорка Школи Українознавства О. СУМА, М. Коцка — заступник голови Другого Відділу ООЧСУ, Б. Сидор-Чарторийська — Об'єднання Жінок ОЧСУ, інж. Гладкий — голова Відділу ПАБНА, А. Прятка — Крайова Управа ТУСМ та Осередок Діяльности ТУСМ у Ню Йорку, М. П'ятка — голова 44-го Від. Української Народної Помочі, О. Генза — Танцювальний Ансамбль „Верховинці". На доручення мгра І. Кобаси, К. Василик склав привіт від Митрополитарного Відділу Українських Бібліотекарів. Всі тут подані представники організацій і установ висловились з признанням і подякою для членів Управи Осередку і Батьківського Комітету за їхню жертвенну й тяжку працю з молоддю й побажали успіхів новообраній Управі.

Відтак, приявні заслухали звітів уступаючих керівників Управи Осередку СУМА і Управи Батьківського комітету. Звітування референтів Управ дали перегляд праці Осередку СУМА в Ню Йорку, а саме: праця Школи Українознавства, яка складається з 12-ох кляс та 130 учнів; праця мистецьких одиниць, які на протязі останньої каденції мали коло 30 різних виступів перед українською і не-українською публікою; праця Відділу Юнацтва при якому регулярно відбуваються виховні сходини по роях; та організована участь у різних імпрезах. Вкінці голова Осередку заявив, що повні змістом звіти з діяльности віддзеркали велику активність нашого Осередку. Корнель Василик дальше сказав, що не зважаючи на великі труднощі, Осередок старався зробити все, що було в його силах і спроможностях. На тому голова подякував референтам Управи і Булави, Батьківському комітетові, директорці й учителям Школи, Головній Управі СУМА, всім мистецьким керівникам, адміністраторам та всім тим, що радо допомагали в праці молоді Осередку СУМА.

З черги звітував голова Контрольної комісії Мирон Корнага, який на підставі проведеної контролі подав внесок від Контрольної комісії на уділення абсолюторії уступаючим Управам. Після схвалення абсолюторії, одноголосно обрано нову Управу Осередку СУМА, Управу Батьківського комітету, Контрольну комісію і Товариський суд в такому складі:Корнель Василик — голова Осередку СУМА, Петро Когут — заступник голови, Христя Цебрій — секретарка, Богдан Пилипів — організаційний референт, Єлисавета Сидор-Чарторийська — культурно-освітній референт, Ірина Новаківська — спортовий референт, Святослав Сидор-Чарторийський — Булавний (референт юнацтва), Петро Когут — референт Дружинників, Богдан Сидор-Чарторийський, Василь Лавро — фінансові референти, Святослав Лавро — господарський референт, Марійка Барна — референт преси й інформацій, Марія П'ятка — референт зовнішніх зв'язків, Володимир Когут — референт сумівських видань, Христя Фурда — бібліотекарка, Володимир Костик, Христя Грицковян, Григорій Цебрій, Галя Бадяк — члени. До Управи Батьківського комітету обрано: Степан Журавський — голова, Василь Клюкевич — заступник голови, Дмитро Барна — організаційний, Теодор Монастирський — секретар, Михайло Когут — скарбник, Павло Приймак — господарський референт, Григорій Лещук, Катруся Плішка, Марія Кобилецька, Віра Бардигула — члени. Контрольна комісія: Мирон Корнага — голова, Євген Королюк, Осип Вигорадник — члени. Товариський суд: Зеновій Гальковичч — голова, Теодор Воляник, Ґеня Кузьмович — члени.

Після вибору нових Управ, голова Президії Зборів Михайло Фурда, як представник Головної Управи СУМА в своєму слові ствердив, що многогранна праця, яку Осередок вклав для української спільноти — заслуговує на увагу, подяку й признання. Вкінці зайняли слово новообрані голови, які подякувавши за вибір, закликали всіх до більшого зацікавлення сумівською працею. Збори закрито відспіванням: „Не пора..."

Марійка Барна

Пам'яті незабутнього священика-патріота

Здається, немов ще вчора, ми бачили усміхнене обличчя, чули миле і ласкаве слово, ніколи незабутнього, щирого українського священика-патріота бл. п. о. Ярослава Бенеша. Коли українська Церква і спільнота із смертю бл. п. о. Ярослава понесла велику втрату, то незаступиму втрату понесла — українська молодь. Вона втратила приятеля і опікуна, виховника-учителя; а сумівська молодь свого незабутнього о. капеляна. Вже десять років минуло, коли 28-го листопада 1966 р. ненадійна вістка, немов безпощадна громовиця, проголосила, що між нами немає більше о. Ярослава, бо Господь покликав його до себе, як „доброго і вірного слугу", щоби прийнявши його у небесних хоромах, нагородити вічним щастям за всі його труди й працю, які віддав він для добра своєї Церкви і українського народу.

В десяту річницю його смерти, з ініціятиви О СУМ ім. Т. Чупринки і Булави Ю СУМ відділ Галич в Торонті, влаштовано в неділю, 28-го листопада 1977 р. святкові сходини і апель присвячені св. п. о. Я. Бенеша, які відбулися у великій залі церкви св. Покрови, у побудову якої Покійний вклав ввесь свій труд.

Архиєрейську Службу Божу відправив Преосвященний Владика Ізидор в сослуженні о. о.: М. Стефанова, о. д-р М. Стасева і о. В. Жолкевича. Дияконував о. І. Хабурський, а до Служби Божої і панахиди співав церковний хор під диригентурою С. Гуміньовича. Велика участь у відправах: юнацтва, дружинників і сеньйорів СУМ, які прийшли одностроях із своїми прапорами, та численна українська громада, чітко підкреслювали велику любов й пошану до Покійного. Владика Ізидор виголосив Архиєрейське слово, в якому підкреслив всі прикмети Покійного отця, та велику і незаступиму втрату по його смерти. Після Служби Божої і панахиди відбулася мистецька частина і апель присвячені пам'яті Покійного. На сцені його портрет прикрашений вишитими рушниками і сумівськими прапорами. Після звіту сурмач віддав салют. Святковим апелем проводив дружинник Р. Дусанівський, на якому прочитано апель, що його підписали голова КУ СУМ — Я. Заяць і голова О. СУМ — В. Бенько та булавна Н. Михайлиця. У апелі в присвяті 10-річчю смерти о. Я. Бенеша, сказано: — „У десяту річницю смерти нашого улюбленого о. Ярослава, примірного душпастиря, заслуженого громадянина, відданого патріота та борця за здійснення українських національно-державницьких ідеалів і невіджалуваного капеляна СУМ, ми вітка українського молодого покоління стражданої та нескореної вольної України. Нині в Україні, любної Української Нації взагалі, а в діяспорі зокрема, клонимо свої голови перед духом покійного о. Ярослава і святочно прирікаємо: працювати над собою та над повіренним нам доростом, щоби згідно з нашим кличем „Бог і Україна", плекати в собі ті світлі християнські та національні прикмети характеру, які лягли були в основу особовости Покійного нашого капеляна в часі його трудолюбивого життя: посилити карність та організаційну спаяність наших кадрів; плекати дружність між собою, не тільки в нутрі нашої організації, але теж назовні, у відношенні до наших однокровних братів і сестер; працювати і здобувати знання і професії, щоб на своїх відтинках праці бути не другорядними, а рівноправними і першорядними членами, а то й провідними факторами спільноти на всіх місцях нашого поселення; шанувати і любити все те, що нам рідне, бо тільки тоді здобудемо пошану та признання наших співгромадян; йти слідами славних наших предків, від найдавніших до найновіших часів нашої історії, а зокрема під сучасну пору, йти за дороговказом незрівняних героїв УПА та волелюбних синів і дочок сучасної нескореної воюючої України, бо повсякчасне живе і житиме, росте і розтиме, та могутніє і могутнітиме сьогодні поневолена та нескорена, завтра вільна Українська Соборна Держава!

Оце наш шлях-прирешення! Іншого ми не знаємо! Так нам Боже, допоможи! Вічна Тобі пам'ять, Отче Ярославе! Честь Україні! — Готов Боронити!

А під тим сумівським кличем, підписано: дано в Торонті, у залі, що його здвигнув св. п. о. Ярослав Бенеш храмі, 28-го листопада 1976 р. Чи не чудовий приклад пошани й любови наших сумівців до своїх так духовних, як і світських провідників?

Другу мистецьку частину програми віддав виховник СУМ дир. Я. Сербин, у якій д-р Т. Гута поділився з приявними спогадами про спільні студентські роки і співпрацю у СУМ-і. На екрані показано прозірки з життя і праці Покійного і величаві його похорони, пояснення до яких подав Т. Дусанівський. На кінець братанниця і похресниця Покійного Г. Бенеш подякувала від всієї родини учасникам відзначення десятиріччя від дня смерти, дорогого всім о. Ярослава. Українським національним гимном закінчено, ці святкові сходини-апель. Хоча вони були скромні, але і скромним був колись, наш св. п. о. Ярослав Бенеш. Українська громада і молодь Торонта „не забули спом'янути", того, який все, що мав віддав для Бога і України.

В. Дідюк

Людські права були головною...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

борців за людські права й їх придушення, Гельсінкські угоди 1975 р., скептицизм навколо цих угод, критичний підхід держав НАТО щодо реалізації Гельсінкських угод, советські переслідування релігії та зріст спротиву в Совєтському Союзі як наслідок Гельсінкських угод. Сенатор окремо підкреслив рух спротиву в Україні, обширно згадавши Українську громадську групу сприяння виконанню Гельсінкських угод. Він ствердив, що Українська Група домагається, щоб на всіх міжнародних нарадах, де мають обговорюватись підсумки виконання Гельсінкських угод, Україна як член ООН була представлена окремою делегацією. Відмітив також Меморандум цієї Групи, що зформувалася 9 листопада 1976 та подав прізвища її керівних членів, що насьогодні сидять в совєтських в'язницях. На його думку, декларація і меморандум ставлять питання боротьби за людські права в нову площину, бо стає ясно, що ні в'язниці, ні концентраційні табори, ні спецпсихолікарні не здатні зломити опору. Колишні політв'язні повертаються незломлені, а загартовані та сповнені рішучости продовжувати боротьбу за людські й національні права.

Сенатор Юзик багато уваги присвятив також питанню людських прав й їхньому віддзеркаленню в американській закордонній політиці. На думку сенатора, рух за людські права-це ключеве й рушійне питання народів усього світу. Цього питання не можна ігнорувати, його треба всебічно підтримувати й добиватися, щоб порушники людської гідности й прав припинили злочинні дії і почали рахуватися з вимогами вільного світу, що прагне справедливости, миру й пошанування усіх людей і націй.

В такому намірі поїдуть на Беоґрадську конференцію представники ЗСА й союзних держав НАТО, щоб провірити духа й принципи Гельсінкських угод. Немає вже зараз сумніву, заявив сенатор, що ця конференція приведе до поважної конфронтації поміж Совєтським Союзом й державами, що схильні до пошанування прав людини.

В ході дискусії після доповіді порушено багато цікавих справ, а зокрема обширно обговорено ставлення світової громадськости й її моральну підтримку питання людських прав.

Увечері, 28 квітня, сенатор Юзик зустрівся в домі п. Жилів з чільними представниками громадського й наукового життя Лаббоку. У приватних дискусіях порушено багато різних справ, що мають поважне значення для справи України й підтримки українського питання на форумі американського політичного життя.

Великого значення була також зустріч сенатора Юзика з президентом Тексас Тек університету, д-ром М. С. Мекі. В розмові з цим науковцем й колишнім членом уряду президента Джонсона, сенатор Юзик порушив багато питань загального й українського характеру. Замітними були також зустрічі з членами факультету, під час яких сенатор Юзик детально обговорив французьке питання в Канаді та підкреслив ролю українців у канадському політичному й культурному житті.

Таким чином, перша візита сенатора Юзика до південнозахідного Тексасу завершилась великим успіхом для поширення правди про боротьбу за людські права й справи України й українського народу на Батьківщині й в розсіянні.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЯРОСЛАВ СОРОКА, член 414 Від. УНС Т-ва ім. през.Волошина в Ню Гейвені, помер 21 грудня 1976 р. на 76-му році життя. Пок. нар. в 1900 р. в Перемишлянах і став членом УНС в 1949 р. Залишив в смутку сестру в Польщі і дочку в ЗСА.

Похорон відбувся 23-го грудня 1976 р. на цвинтарі св. Лаврентія в Ню Гейвен.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Телюк, секр.

ГЕЛЕН ТЕНЬОС, членка 119-го Від. УНС в Камбелі,Огайо, померла 1-го грудня 1976 р. на 71-му р. ж.Стала членкою УНС в 1924 році. Залишила в смутку сестру Джейн і братів Михайла та Франціса. Похоронена 4-го грудня 1976-го року на цвинтарі Калвері в в Йонґставн, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Мамрич, секр.

Пластові Курені „Чорноморці"...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

сець" був Яро Гладкий, найвищий рангою пластун „чорноморець" та один із засновників цього Куреня. Першим асистентом був Роман Шаран, а другим Юрій Кузьмович, який відчитав святковий наказ. За ним звітували капітанові провідники обох Куренів „Чорноморців", курінний сеніорів Нестор Кольцо і курінний старших пластунів Андрій Гадзевич. Після короткої церемонії посвячення прапорів присягу хорунжих та членів обох Куренів „Чорноморців" провів Михайло Юзенів, голова Пластового Сеньйорату в ЗСА.

Крім численних членів обох Куренів „Чорноморців" та їхніх родин, взяли участь у церемонії посвячення прапорів представники: д-р Микола Шпитко та Андрій Прадищук від Державного Центру УНР, Володимир Сохан — головний секретар УНСоюзу, Андрій Мицьо — голова Крайової Пластової Старшини, Евстахія Гойдиш — голова Крайової Пластової Ради та цілий ряд представників інших пластових куренів. З курінними прапорами прибули на це свято представники Куренів „Чорноморські Хвилі", „Ті, що греблі рвуть" і „Перші Стежі".

Обидва прапори „Чорноморців" з пластовими і чорноморськими емблемами та з образом св. Миколая, опікуна моряків, запроєктував і частинно виконав (малював) Юрій Козак, член Куреня „Чорноморці". Це посвячення було приємчасово відзначенням 50-ліття існування Куреня „Чорноморців", який був заснований у Львові в 1927-му році. Одним із перших членів Куреня „Чорноморці" був головний командир Української Повстанської Армії генерал-хорунжий Роман Шухевич — Тарас Чупринка. По закінченні посвячення в пропам'ятну книгу цього свята вписалися куми, почесні гості на інші учасники і члени обох Куренів.

В цьому самому дні у вечірніх годинах відбувся в залі „Морського Інституту" бенкет, в якому взяли участь почесні гості та члени обох Куренів „Чорноморців", і баль, в якому до танців приграла оркестра „Ізмарагд".

РАРЗАН, Ч. 7755. Пляни акторки

Які Ваші пляни на майбутнє, панно Дейр?

Панна Дейр!?... Навіть це прізвище фальшиве!... Я фактично є Ольга Глоч... і вона вертається назад, щоб закінчити накручувати фільм!...

Це добре!

Тоді розпочну нове життя, але з моєю власною ідентичністю!

Не думаю, що Ви повинні знову самі вибиратися в пустиню!

Якщо це має бути пропозиція допомогти мені Тарзане, то я приймаю її.